

ČÍSLO 4 – červenec/srpen 2005

distribuce 10. září 2005

Šlapanický zpravodaj

LIST OBČANŮ MĚSTA ŠLAPANIC

www.slapanice.cz

Šlapanické slavnosti 2005

Stárci

Stárky

Obsah

Slovo starosty	3
Ze stavby kanalizace – upozornění občanům	3
Informace ze zastupitelstva města	3
Informace z jednání rady města	4
Připomínky občanů	6
Platnost občanských průkazů	7
Letní pohledy zastupitele	8
Vandalský čin	8
Objíždková trasa a měření rychlosti ve Šlapanicích v červenci a srpnu	11
Svět MŠ Hvězdička	12
Loučení s „předškoláky“	12
Školní rok 2004/2005 v MŠ Ponětovice	13
Ve zdravém těle – zdravý duch!	13
Šlapanické slavnosti se konaly i v nedokončeném parku	15
Národopisný soubor Vrčka	16
Ohlédnutí za ostravským festivalem (15.–19. 8. 2005)	16
„Hudebka“ pro celou rodinu	16
Děti z „Vrčky“ se zúčastnily 15. MFF v Šumperku	17
Pozvánka do muzea	17
Co jste hasiči...	18
Co jste hasiči...?	20
Tentokrát z Bedřichovic	20
Tábor BALDOVEC 2005	21
Tábor Rešice 2005	22
Šlechtitel, to je hlava plná nápadů	23
(Spíš reportáž, než rozhovor, ale nejspíš... naslouchání.)	23
Z rybníku Grunty se stalo přírodní koupaliště	26
Šlapanicím chybí koupaliště	27
Místo do kina se bude chodit na bowling	28
Jožův pohár 2005	29
Okresní hospodářská komora	30
Rekondice s Roskou	30
Brno-město	30
Léto 2005: Průběh počasí a stav klimatu	31
Nekropole Žuraň	32
Pokračování z předminulého čísla	32
Misionář P. Josef Zeman	33
Beseda v příkopu	33
Křížovka	34

Slovo starosty

Vážení čtenáři, slovo starosty si přečtete v samostatné příloze tohoto čísla zpravodaje. *red*

Ze stavby kanalizace – upozornění občanům

Během zprovoznování stavěné kanalizace, došlo i na ulici Brněnské k živelnému a nekoordinovanému připojování stavěných kanalizačních přípojek k nemovitostem. Takové počinání není možné. Na stavěné kanalizaci je nutno provádět tlakové zkoušky, které ovšem

s napojenými přípojkami nelze kvalitně uskutečnit.

Navíc došlo k poškození chodníků v majetku města.

Připojování na postavenou kanalizaci je vždy nutno předem konzultovat se stavebním dozorem pro Šlapanice, **Ing. Petrem Hlaváčem – 731 179 238**, ať již přípojku staví odborná firma nebo občan svépomocí se svým stavebním dozorem. *Jiří Šebela*

INFORMACE ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTA 22. zasedání dne 13. 6. 2005

Zastupitelstvo města schválilo:

- Program jednání včetně vloženého bodu č. 1. „Dodatek č. 1 Smlouvy o zajištění financování systému IDS JMK“, který se vkládá za bod č. 9, a vloženého bodu č. 2 „Převod pozemků na ulici Seifertově do vlastnictví města“, který se vkládá za bod č. 10,
- obecně závaznou vyhlášku města Šlapanice č. 6/2005, požární řád obce,
- bez výhrad výsledek hospodaření za rok 2004 ve výši – přebytek 17 245 tis. Kč, příjmy ve výši 230 123 tis. Kč, výdaje ve výši 212 878 tis. Kč, financování ve výši –17 245 tis. Kč, z toho splátka úvěru ve výši –13 626 tis. Kč, změna stavu prostředků na bankovních účtech -3 619 tis. Kč,
- bez výhrad zprávu auditora o přezkoumání hospodaření za rok 2004 a neukládá žádná nápravná opatření,
- uzavření smlouvy o poskytnutí úvěru ve výši 20 000 000 Kč na investiční akce na základě „Smlouvy o úvěru“ reg. č. 7490005200164 mezi městem Šlapanice jako dlužníkem a Komerční bankou, a. s., sídlo: Praha 1, Na příkopě 33, čp. 969, PSČ 114 07, IČ: 45317054, zapsaná do obchodního rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B., vložka 1360 jako věřitelem,
- obecně závaznou vyhlášku města Šlapanice č. 7/2005, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 3/2003, o místním poplatku ze vstupného,
- dodatek č. 1 Smlouvy o zajištění financování systému IDS JMK, uzavřený mezi JmK a městem Šlapanice,
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí darovací na části pozemků p. č. 1118/1 (PK), p. č. 1160 (PK), p. č. 1121 (PK), p. č. 1126 (PK), p. č. 1128 (PK), p. č. 1135/1 (PK), p. č. 1136/1 (PK), p. č. 1143/1 (PK), p. č. 1144/1 (PK), p. č. 1144/2 (PK), p. č. 1151 (PK), p. č. 1152

(PK), p. č. 1159/1 (PK), p. č. 1159/2 (PK), p. č. 1159/3 (PK), p. č. 1159/4 (PK), p. č. 1167 (PK) v souvislosti s výstavbou tělesa pozemní komunikace k bytovým domům EMPIRE HOMES při cestě Tuřanka ve Šlapanicích firmou Wisdom reality, s. r. o.,

- převod kanalizačního řadu splaškové kanalizace, kanalizačního řadu dešťové kanalizace, vodovodního řadu a místní komunikace s chodníky a veřejným osvětlením na základě smluv o smlouvách budoucích darovacích v souvislosti s výstavbou bytových domů EMPIRE HOMES při cestě Tuřanka ve Šlapanicích firmou Wisdom reality, s. r. o.,
- dodatek č. 3 ke zřizovací listině příspěvkové organizace Mateřská škola Zahrádka, Šlapanice, okres Brno-venkov, příspěvková organizace, Havlíčkova 1444/8, Šlapanice 664 51, IČ 75023954, kterým se mění zřizovací listina této příspěvkové organizace ze dne 30. 9. 2002, ve znění pozdějších dodatků,
- prodej pozemku p. č. 334, ostatní plocha, o výměře 94 m², k. ú. Šlapanice u Brna, obec Šlapanice, okres Brno-venkov z vlastnictví města za cenu 120 Kč/m²
- smlouvu o spolupráci při realizaci dílčího projektu ISPA „Projekt ochrany vod povodí řeky Dyje“ s příspěvků v minimální výši 4 356 560 Kč ročně,
- náklady spojené s pořízením změn ÚP budou hradit společně žadatelé změn dle nákladů na jednotlivé dílčí změny. Podklad pro financování bude hrazen dle rozpočtu, který dodá projektant.

Zastupitelstvo města neschválilo:

- Převod pozemků na ulici Seifertově do vlastnictví města od Ing. Štěpánka, pokud nebudou v této lokalitě vybudovány

místní komunikace s chodníky a veřejným osvětlením, včetně inženýrských sítí.

Zastupitelstvo města potvrdilo a deklarovalo:

- Skutečnost, že před založením Svazku obcí pro vodovody a kanalizace – Šlapanicko bylo řádně schváleno a) členství města v tomto svazku a b)

peněžité i nepeněžité vklady do svazku v rozsahu, jak bylo uvedeno v základatelské smlouvě a ve stanovách tohoto svazku.

Zastupitelstvo města souhlasilo:

- S uzavřením smlouvy LSPP ze dne 29. 3. 2005 i za podmínek, že tato plně nenaplnuje smluvní podmínky deklarované a odsouhlasené na 19.

ZM dne 23. 2. 2005. ZM souhlasí a bere na vědomí, že ode dne schválení usnesení 19. ZM ze dne 23. 2. 2005 do dne podpisu smlouvy LSPP došlo ke změně rozhodných podmínek, přesto smlouva byla podepsána v podobě pro město Šlapanice nejvýhodnější, s pořízením předložených změn č. 5 (dílčí změny 5.01–5.09) mimo změny 5.03.

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA č. 71–74 od 8. 6. 2005 do 3. 8. 2005

Rada schválila:

- cenovou nabídku M-Silnice na akci „Oprava šterkové cesty ke garážím“ s odložením platby na rok 2006,
- smlouvu o dílo se společností Vyškovská stavební a projekční společnost s. r. o. na veřejnou zakázku „Rekonstrukce místních komunikací – projektová dokumentace“,
- smlouvu o dílo se společností .A.S.A. na zabezpečení komplexního nakládání s odpady,
- smlouvu o dílo se společností M-SILNICE a. s. na opravu šterkové cesty,
- smlouvu o výpůjčce s MV ČR na výpočetní techniku pro správní a dopravně správní evidenci,
- smlouvu o dílo na výkon autorského dozoru s Ing. Bauerem na akci „Kanalizační přípojky Šlapanice“,
- dodatek č. 1 ke smlouvě o výpůjčce s MV ČR na výpočetní techniku pro správní a dopravně správní evidenci,
- rekonstrukci ulice Smetanovy a vybudování parkoviště města u koupaliště pana Schenka (dohodnuto s panem Schenkem posunutí plotu koupaliště s tím, že nebude požadovat úhradu za věcné břemeno – kanalizaci procházející jeho pozemkem),
- převedení agendy vedení evidence hřobových míst a uzavírání smluv s nájemci hřobových míst z odboru vnitřních věcí na odbor investic a správy majetku,
- žádost společnosti Atelier dap, s. r. o., Brno o vyjádření k projektu stavby „Panelový BD Švehlova 57, 59, 61, 63 – zateplení fasády a výměna balkonů“,
- cenu za reklamu v Infokanálu Šlapanice: klasický reklamní blok – 1 sekunda (do 30 sekund) – 10 Kč; nad 30 sekund nebo v nestandardním čase – cena dohodou,
- honorář a cestovné při kulturní akci v Městské knihovně Šlapanice poslední týden v měsíci červnu – čtení fejetonů T. Brdečkové a hudební pro-

- dukce J. Dědečka,
- rozpočtová opatření č. 3 a 4,
- žádost pana Rese o umístění vodovodní a plynovodní přípojky do místní komunikace,
- žádost pana Doležala o vyjádření k plánované výstavbě lakovny za podmínky použití modernějšího typu lakovacího zařízení na barvy vodou ředitelné (příp. instalace lakovny s práškovací kabinou),
- žádost města na MF ČR o vydání rozhodnutí o registraci akce „Rekonstrukce městského parku“ a rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na financování této akce,
- žádost pana Pokorného o souhlas s vybudováním odstavného stání před rodinným domem,
- žádost pana Mikulenky o zvláštní užívání místní komunikace za podmínky, že toto nebude bránit výstavbě kanalizace,
- žádost společnosti SEKV, spol. s r. o., Brno o schválení vstupu do městského parku s tím, že výkopové práce budou ukončeny do 31. 7. 2005,
- žádost společnosti Centrum pro zdravotně postižené Jihomoravského kraje o poskytnutí zasedací místnosti,
- žádost Brněnského filharmonického sboru – Beseda brněnská o využití zasedací místnosti v budově MěÚ Šlapanice na Opuštěné ulici 2,
- žádost České pošty o povolení opravy podlahy pracoviště ve Šlapanicích,
- žádost pana Haška o změnu užívání garáže na autodílnu za předpokladu splnění podmínek daných SÚ,
- doplněnou žádost a. s. ZONE INVEST o zvýšený počet parkovacích míst – „Rekonstrukce polyfunkčního objektu LÍPA“,
- pronájem dvou místností v objektu bývalých papíren – paní Sochorová,
- pronájem části pozemků p. č. 16/1, p. č. 16/60 a 16/61 v majetku města nájemníkům přízemních bytů v bytových domech na ulici Na Zahrádkách

- za účelem zřízení předzahrádek: manželé Křenkovi – 40 m², PhDr. Tulačková – 25 m², pan Svoboda – 25 m², MUDr. Filipínský – 40 m², pan Odehnal – 40 m², paní Sochorová – 24,5 m², paní Horáková – 24,5 m², manželé Šmerdovi – 40 m² a uložila OISM zaměřit pozemky a uzavřít smlouvy,
- pronájem bývalé místnosti řidičů ve zdravotním středisku – Mgr. Slaná,
- příspěvky na dětské letní tábory,
- finanční příspěvek folklornímu sboru Vrčka na šití krojů,
- žádost slečny Ondráškové a pana Janíčka o povolení svatebního obřadu mimo obřadní síň,
- žádost paní Gescheidtové o povolení svatebního obřadu mimo stanovený termín,
- žádost slečny Konečné a pana Klimeše o schválení svatebního obřadu mimo stanovený termín,
- výměnu pokoje v DPS panu Šindelářovi,
- žádost paní Bahníkové o přidělení uvolněného bytu v DPS,
- žádost pana Umláška o převod nájemních a užívacích práv k bytového jednotce ve Švehlově ulici a uložila OVV připravit smlouvu,
- žádost pana Umláška o zrušení převodu vlastnických práv na paní Bedánovou,
- odměnu vedoucí Poradny pro rodinu, manželství a dítě,
- žádost společnosti I+M Bellis spol. s r. o. o uzavření smlouvy o dílo na provádění pedikérských služeb pro seniory a uložila OVV připravit smlouvu,
- žádost paní Krčilové o sociální výpomoc ve výši 5 000 Kč ze sociálního fondu,
- žádost Ing. arch. Jakubcové o poskytnutí pečovatelské služby pro otce v době od 8. do 19. srpna 2005,
- žádost MUDr. Balzara o přidělení parkovacího místa; doba pronájmu 2 roky,

- žádost pana Hrabálka o povolení odstavného stání.

Rada zamítla:

- nabídku Jihomoravské hospodářské agentury, s. r. o., na prezentaci města,
- žádost manželů Králových o odkoupení či pronajmutí pozemku p. č. 2417,
- žádost pana Jedličky o finanční výpomoc z důvodu mimořádné události,
- žádost pana Pernici o odkoupení části parcely p. č. 601 o výměře 40 m².

Rada schválila a doporučila ZM ke schválení:

- vítěznou nabídku firmy J&S Sanace na odkoupení garáže v majetku města,
- záměr č. 06/2003 na odprodej části pozemku p. č. 599 pro výstavbu garáží (dle oddělovacího geometrického plánu lze vystavět 4 garáže); zájemci – pan Budín, Petrůj, Skácel, Münster,
- návrh novelizace obecně závazné vyhlášky č. 3/2003, o místním poplatku ze vstupného, doplňovací návrh,
- změnu č. 5 ÚPN SÚ Šlapanice pod body 5.1.; 5.2.; 5.04.; 5.05.; 5.06.; 5.07 A,B,
- obecně závaznou vyhlášku města Šlapanice č. 6/2005 – požární řád
- uzavření smlouvy o poskytnutí úvěru s Komerční bankou, a. s.,
- dodatek č. 3 ke zřizovací listině příspěvkové organizace Mateřská škola Zahrádka,
- smlouvy o uzavření budoucí smlouvy darovací se společností Wisdom reality, s. r. o., Brno na části pozemků p. č. 1118/1 (PK), p. č. 1160 (PK), p. č. 1121 (PK), p. č. 1126 (PK), p. č. 1128 (PK), p. č. 1135/1 (PK), p. č. 1136/1 (PK), p. č. 1143/1 (PK), p. č. 1144/1 (PK), p. č. 1144/2 (PK), p. č. 1151 (PK), p. č. 1152 (PK), p. č. 1159/1 (PK), p. č. 1159/2 (PK), p. č. 1159/3 (PK), p. č. 1159/4 (PK), p. č. 1167 (PK) v souvislosti s výstavbou tělesa pozemní komunikace k bytovým domům při cestě Tuřanka ve Šlapanicích; převod kanalizačního řádu splaškové kanalizace, kanalizačního řádu dešťové kanalizace, vodovodního řádu a místní komunikace s chodníky a veřejným osvětlením,
- dodatek č. 1 ke smlouvě o zajištění financování systému IDS JMK s Jihomoravským krajem pro rok 2005,
- smlouvu o spolupráci se Svazkem pro vodovody a kanalizace Šlapanicko při realizaci projektu „Projekt ochrany vod povodí řeky Dyje“,

- darovací smlouvu manželů Bartuškových – pozemky p. č. 3001/1 o výměře 2 811 m² a p. č. 3000/33 o výměře 127 m² do vlastnictví města,
- odkoupení pozemku p. č. 3023 ve vlastnictví města panem RNDr. Tesaříkem,
- směnu pozemků s OÚ Jiříkovice – p. č. 2978/5 o výměře 276 m² v k. ú. Jiříkovice u Brna za pozemky p. č. 470/16 o výměře 83 m², p. č. 470/17 o výměře 90 m² a p. č. 2978/16 o výměře 237 m² ve vlastnictví města Šlapanice v k. ú. Šlapanice - rozdíl výměry – 134 m² bude finančně vyrovnán dle znaleckého odhadu,
- odprodej pozemku p. č. 2406 o výměře 22 648 m² společnosti TK Sportcentrum Šlapanice za účelem výstavby rodinných domů a uložila místostarostce jednat o ceně,
- odkoupení pozemku p. č. 3625/5 o výměře 134 m² ve vlastnictví města manželů Růžičkovými,
- bezúplatný převod parcely p. č. 724/4 o výměře 1 925 m² z Pozemkového fondu ČR na Město Šlapanice.

Rada nedoporučila ZM ke schválení:

- změnu č. 5 ÚPN SÚ Šlapanice pod body 5.03; 5.08 A, B; 5.09.

Rada vzala na vědomí:

- darovací smlouvu se společností Bonagro, a. s., Blažovice na poskytnutí naturálního daru pro činnosti záahové jednotky JSDH města Šlapanice pro rok 2005,
- vysílací schéma Infokanálu Šlapanice,
- smlouvu o poskytování odborných knihovnických služeb s městem Kuřim o bezúplatném poskytování odborných knihovnických služeb na dobu neurčitou,
- poděkování vedení Gymnázia ve Šlapanicích za sponzorskou pomoc při pořádání krajského finále v odbíjené hochů a dívek,
- žádost pana Sedláka o vyřešení problému s odtokem dešťových vod za bytovými domy Na Zahrádkách. Bude řešeno dodatkem smlouvy s firmou M-SILNICE (viz 2.2./71),
- smlouvu o dílo s JM realing, s. r. o., Brno na investorsko-inženýrskou činnost pro stavbu „Rekonstrukce městského parku“,
- situační zprávu o rekonstrukci městského parku s tím, že místostarosta projedná s Ing. Sedlákem záležitost stoky,
- odpověď paní Suchomelové v záležitosti nesouhlasu s vyřízením stížnosti

- č. 8/2004 současně s vyjádřením kontrolního výboru,
- smlouvu o dílo s mysliveckým sdružením Babí hůrka Silůvky na zlepšení přírodního prostředí „Mazouchy“,
- informaci o příslibu terminálu ve Šlapanicích,
- zajištění kontejneru na použité pneumatiky v Bedřichovicích,
- žádost ZŠ Šlapanice o stanovisko k článku v denním tisku ROVNOST,
- zprávu o podaných stížnostech a peticích,
- požadavek na opravy místních (nestátních) komunikací v Bedřichovicích a pověřila OISM jejich zajištěním,
- informaci o zájmu o uzavření veřejnoprávní smlouvy o poplatcích ze vstupného s MČ Brno-Tuřany na dobu určitou,
- informaci o zhotovení sochy ke 200. výročí bitvy u Slavkova,
- nabídky na pronájem parkovacího místa u bytového domu Masarykovo náměstí 1665/8 a pověřila místostarostku dalším jednáním se Společenstvím vlastníků bytových jednotek Masarykovo nám. č.p. 1665, Šlapanice o prodeji celého pozemku,
- informaci o jednání v záležitosti ICEC a uložila starostovi dále jednat se společností ICEC,
- uzavření úřadu MěÚ Šlapanice, Masarykovo nám. 100/7 dne 11. 8. 2005 z důvodu přerušení dodávky el. energie,
- informaci ke smlouvě s Českou poštou o technickém zhodnocení pronajatého hmotného majetku hrazeného a odepisovaného nájemcem,
- informaci kulturního spolku Hrbatý hrozen o konání závodů na kárkách v ulici Na Zahrádkách dne 3. 9. 2005 v době od 13.00 do 17.00 hodin,
- plnění rozpočtu I. pololetí 2005,
- dopis PhDr. Plocka ve věci prezentace práce šlechtitele pana Dvořáka a uložila panu Kopeckému ověřit údaje a předat místostarostce.

Rada uložila:

- kontrolní komisi prověřit smlouvu na projekty pro přípojky kanalizace – výběrové řízení „Kanalizační sběrač 2003“,
- OVV připravit návrh změny vyhlášky o pálení odpadu - nutno konzultovat se starostou,
- OISM vyvěsit záměr na pronájem parkovacího místa za bytovým domem na Masarykově náměstí,
- OISM vyvěsit záměr na pronájem parkovacího místa mezi bytovým

domem a garážemi na Masarykově náměstí,

- OISM vyvěsit záměr na odkoupení p. č. 3023 v k. ú. Šlapanice u Brna,
- OISM vyvěsit záměr na odkoupení pozemkových parcel z majetku města – p. č. 2215/1, 2215/12, 2215/13, 2215/14, 2593/1, 2593/2, 2120/4, 2206/162,
- OF zaslat výzvu společnosti Pohřební služba – Oldřich Hamšík k úhradě dluhu,
- OISM vyvěsit záměr na odkoupení pozemku p. č. 3625/5 o výměře 134 m²,
- starostovi jednat se zájemci o odkoupení pozemkových parcel v majetku

města – společností CEDR s. r. o. a International Consulting Agency, s. r. o. – o cenových nabídkách,

- OISM vyvěsit záměr na pronájem parcel p. č. 155/2 o výměře 8 m² a p. č. 155/3 o výměře 27 m² ve vlastnictví města,
- OVV zajistit vymáhání dlužné částky, případně doporučit další postup v záležitosti neuhrazených plateb za nájemné pana Berana v DPS,
- starostovi projednat se starostou MČ Brno-Tuřany varianty řešení pro uzavření veřejnoprávní smlouvy ve věci přenesení agendy vybírání a vymá-

hání místního poplatku ze vstupného na akce pořádané na letišti Brno-Tuřany,

- OISM vyvěsit záměr na odkoupení parcely p. č. 2241/1 o výměře 130 m².

Rada pověřila:

- tajemníka podepisováním smluv o pronájmu zasedací místnosti podle interní směrnice,
- místostarostu projednat se starostkou OÚ Podolí neuhrazené neinvestiční náklady za rok 2003 a 2004 za žáky v ZŠ Šlapanice.

PŘIPOMÍNKY OBČANŮ

V době od 1. 6. do 11. 8. 2005 se objevilo na záznamník 18 připomínek a ve schránce u vstupu do budovy pak jeden dopis. V úvodu bych se chtěl zmínit, že v této pravidelné rubrice není prostor na desítky odpovědí občanům, které jsou vyřizovány přímo telefonicky, nebo těch, kteří se na mě obracují ústně, či na dopisy, které obdrží podatelna a dostanu je z titulu svého pracovního zařazení k vyřízení.

A nyní k dotazům samotným: Písemný dotaz, adresovaný panu starostovi, se týkal likvidace hrobu na hřbitově. Pisatelka se rozhořčila nad skutečností, že dochází k likvidaci rodinné hrobky rodiny Tauschinských a Pollachových. Tento hrob, stejně jako celý jejich majetek, propadl v roce 1945 jako německý konfiskát státu. Z jejich vily stojící proti sokolovně byla zřízena školka, rodinné sídlo slouží dodnes jako budova Městského úřadu a pošta. Hrob zůstal 60 let netknut, pomínem-li zničení náhrobku při náletech osvobodovacích bojů na sklonku II. světové války. V současné době však nastal nedostatek hrobových míst, a tak bylo přikročeno ze strany města k likvidaci některých, léta neplacených hrobů. Navíc se zjistilo, že výše zmíněná hrobka zasahuje i do dvou sousedních hrobů. Hřbitov, který slouží svému účelu 173 let, byl již 3x rozšířen, a to na začátku I. světové války a pak v 70. a 90. letech minulého století. Nových hrobových míst je ale nedostatek, protože kromě našeho města slouží pohřebiště i třem okolním obcím.

Připomínky telefonické: 1. 6. upozornil anonym na jisté nešvary v Sa-

tesu. Záznam telefonátu byl předán jednatele firmy Ing. Skácelové k dořešení s vedením firmy. Bylo zjištěno, že se jedná o osobní útoky bývalého pracovníka na konkrétního zaměstnance, tedy o jakési vyřizování účtů a uvedení anonymní sdělení se nezakládají na pravdě.

3. 6. opakované upozornění na západ spojený s hnojením ZD Bonagro. O tomto problému bylo již psáno v minulém čísle zpravodaje. Pouze tedy opakují, že stížnosti byly předány na Odbor životního prostředí, do jehož kompetence spadá tento problém.

6. 6. vznesla dotaz důchodkyně, kdy bude zlevněno jízdné do Slatiny, které slíbili představitelé města. Ti při jednáních s dopravci k tomuto nedospěli a nepodařilo se ani přeložit problematické zastávky na Brněnské a Nádražní ulici. Byl tedy dotázán finanční odbor, zda by se nedaly náklady na jízdné řešit v rámci města a zde je odpověď. „Peněžitý, nebo nepeněžitý příspěvek je dar. Na takový je potřeba vypracovat darovací smlouvu a z daru je nutno zaplatit darovací daň, kterou platí obdarovaný. Pouze sociálně slabí občané mohou dostat sociální dávku, pokud splňují určité podmínky“.

9. 6. občan upozornil na nejméně 2 měsíce odstavené vozidlo v Jiráskově ulici. Městská policie, které byl případ předán, zjistila podle udané SPZ majitele. Skutečnost na místě prověřila a zjistila, že vozidlo je denně užíváno jeho majitelem a že se zřejmě jedná o vyřizování sousedských vztahů.

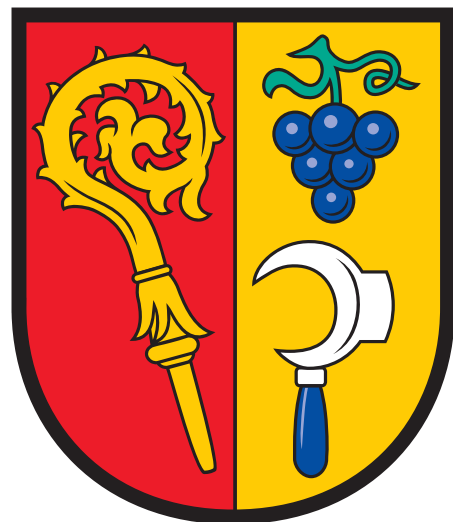
15. 6. nesvítila dvě světla na Hřbitovní ulici. Předáno p. Havlíčkovi, který tyto opravy zabezpečuje.

11. 7. občan z Akátové ulice vznesl stížnost na vyjždění z této ulice na Jirákovskou. V současné době je zde pro-

voz řízen světelně a doprava svedena z důvodu výstavby kanalizace do jednoho pruhu. Ulice Akátová není zatím zkolaudovaná a je tedy považována v současné době za staveniště. Pracovníci OISM přesto jednali s firmou umísťující přenosné dopravní značení a dle jejich vyjádření je světelné zařízení propojené s Akátovou ulicí technicky neřešitelné. Při výjezdu je tedy nutno počkat, až projíždějí vozidla potřebným směrem, a zařadit se za ně.

Téhož dne bylo sděleno, že na Seifertově ulici nebyl proveden svoz domovního odpadu. Zjistili jsme, že nová osádka vozu se v určité době nemohla do uvedené ulice dostat a byl zajištěn náhradní termín.

12. 7. přišla telefonická stížnost na špatnou informovanost obyvatel týkající se toho dne vypnutého elektrického proudu. Firma E.on, která je nástupnickou organizací JME, odmítla i přes urgence pracovníků města dodat seznam ulic, kterých se výpadek bude týkat. Sdělila městu pouze čísla a názvy trafostanic. Jako důvod uvedla, že dochází k častému přepínání ulic na

jiné trafostanice podle odběru proudu a že při zavolání na jejich telefonní číslo bude každý konkrétní dotaz zodpovězen. Že tomu tak nebylo, se přesvědčili jistě mnozí z vás. E.on stále odmítá specifikovat jednotlivé ulice a v současné době je dohodnuto jednání místostarosty Mgr. Konečného se zástupci E.onu, aby v budoucnu k podobným nedostatkům nedocházelo.

13. 7. paní ze Švehlovy ulice upozornila na přerostlou travu v křižovatce ulic Švehlova, Wurmova, Hybešova, která brání výhledu, a také na poškozený chodník, zřejmě od nákladních automobilů. Travnatá plocha byla upravena následujícího dne, chodník opraven začátkem srpna. Obojí provedlo Sateso.

14. 7. se týkala připomínka ucpané kanalizační vpusti na Jiříkovské ulici. Tato byla úplně zanesena a to s největší pravděpodobností ve spojitosti se stavebními pracemi na Akátové ulici. Protože se zrovna v těch místech buduje nová kanalizace a je zde provoz sveden do jednoho pruhu, čištění se podstatně zdrželo. Ve druhém srpnovém týdnu došlo k vyčištění, ale pokud nebude silnice a příjezd z Akátové náležitě upraven, je jen otázkou času kdy dojde k opětovnému zanesení.

15. 7. byly zaznamenány jen na záznamníku čtyři stížnosti týkající se prašnosti a nedodržování rychlosti na Sušilově ulici. Město požadovalo zhotovení bezprašného povrchu, ale dodavatel stavby použil v rozporu s předchozími dohodami zcela nevhodnou technologii, nehodící se do obytných zón. Vzhledem k frekvenci dopravy v této lokalitě nemohly být prováděny opravy výmolů, a proto byl po jednání s dodavatelem a investorem stavby zajištěn alespoň úklid shrabáním přebytečného kameniva a zajištěno skrápění vozovek v ulicích Sušilova a Těsnohlídkova. Toto řešení není sice dostačující, ale v současné době jediné možné. Co se týká nedodržování rychlosti, měření zabezpečovala městská policie, ale o tom je podrobně napsáno na jiném místě.

Téhož dne se paní ze Švehlovy ulice rozhořčovala opět nad prašností a nedodržováním rychlosti projíždějících vozidel. Stížnost postoupena městské policii. Chtěl bych za sebe, ale i za ostatní pracovníky městského úřadu požádat všechny spoluobčany o trpělivost, toleranci a shovívavost, protože stavba takového rozsahu, jaká ve Šlapanicích probíhá, se neobejde bez rozbitých chodníků a vozovek, zvýše-

né prašnosti, objížděk, zákazů a příkazů. Věřte, že se všemožně snažíme, aby veškeré vzniklé problémy byly pokud možno co nejdříve řešeny, ale často narážíme na nezájem a línost zodpovědných firem a organizací.

26. 7. Nebyly opět vyvezeny sběrné nádoby na domovní odpad na Bezručově ulici. Oznámeno svozové firmě a dohodnut náhradní termín.

9. 8. paní ze Sušilovy ulice upozornila na rozbité chodníky před domy č. 35–41 a 76 vzniklé najetím nákladního automobilu. Následujícího dne opravilo Sateso. Pokud někdo z vás je svědkem takové události a má možnost zjistit SPZ, budeme rádi, pokud nám ji sdělíte. Téhož dne totiž oznámil občan ze Hřbitovní ulice těžké poškození chodníku před jeho RD. Sám nebyl v inkriminovanou dobu doma, ale někdo ze sousedů si tohoto činu všimnul, a tak mohla být částka kolem 3000 Kč naučtována viníkovi a nemuselo ji platit město ze svého rozpočtu.

Josef Kopecký, OISM

Platnost občanských průkazů

Dne 31. 12. 2005 končí platnost občanských průkazů vydaných do 31. 12. 1994. Jedná se o občanské průkazy typu knížka a typu ID karta bez strojově čitelné zóny (růžový OP). V těchto občanských průkazech je vyznačena doba platnosti „bez omezení“ nebo „platnost

prodloužena bez omezení“. O výměnu těchto OP je nutné zažádat na Městském úřadě Šlapanice do poloviny listopadu 2005.

Občan předloží: vyplněnou žádost na OP a aktuální fotografii. Doporučujeme vzít s sebou originál rodného listu.

Každou změnu, která není vyznačena v OP, musí občan doložit (např. rodinný stav vdova – úmrtí list manžela, rozvedený – rozsudek o rozvodu apod.).

Bližší informace na tel. č. 544423320.

**Občanské průkazy vydané
do 31. 12. 1994 - konec platnosti dne 31. 12. 2005**

V těchto občanských průkazech je vyznačena doba platnosti **"bez omezení"** nebo **"platnost prodloužena bez omezení"**.

Vandalský čin

Opět jedna ze skutečností, která stojí za zveřejnění. 23. srpna bylo zjištěno poškození lokálního osvětlení a pamětní desky v parčíku na Čechově ulici. Protože zde v současné době probíhají stavební práce a průchodnost je v těchto místech částečně omezena, nepodařilo se zjistit, kdy k vandalskému činu došlo. Pokud byl motivem výraz nesouhlasu se vstupem sovětských vojsk 21. srpna 1968, připomínáme těm, kteří mají poškození veřejného majetku na svědomí, že pomník rudoarmějce byl zbudován jako projev díky Rudé armádě už v roce 1948. Tato osvobodila na sklonku II. světové války naše město a 92 jejích příslušníků zde položilo své životy.

J. K.

Utržená a zahozená deska u pomníku rudoarmějce, srpen 2005

LETNÍ POHLEDY ZASTUPITELE

Poklidnější období první poloviny léta dané dobou dovolených a prázdnin mně umožnilo postupně zaznamenávat či glosovat některé jevy a události, se kterými jsem se setkával. Snad něco z toho může být zajímavé nejen pro mne.

Před několika desítkami let jsem byl fascinován polárními objeviteli zejména první poloviny dvacátého století – Peary, Amundsen, Scott, Nobile společně s „naším“ Běhounkem, Byrd. Osud Scottovy výpravy, která dosáhla jižního pólu měsíc po úspěšném Amundsenovi s tragickým koncem životů jejich členů při návratu na mne působil těžko definovatelným vlivem. Jenom okrajově jsem tehdy zaregistroval jméno Ernest Shackleton. A najednou, v posledních měsících, jsem se s životním příběhem tohoto člověka setkal hned několikrát. Jeho cesty do Antarktidy nepatří mezi nejúspěšnější; týkalo se to hlavně cesty v letech první světové války, kdy bylo Shackletonovým cílem projít napříč tímto ledovým kontinentem. Jeho výprava se však nikdy nevyloďila na pevninu – loď Endurance se dostala do ledového zajetí a po několika měsících se potopila. Členové výpravy přežívali na ledovém masivu, později absolvovali sedmidenní plavbu na třech člunech zachráněných z plavidla a dosáhli neobydleného ostrova. Po úpravě jednoho z člunů se několik mužů vydalo opět na moře a po sedmnáctidenní (!) plavbě se dostali na ostrov, na jehož druhé straně byla velrybářská osada. Tři z nich se tedy vydali na peší cestu přes zasněžené a ledové hory ostrova k osadě. Byli

úspěšní. Po dalších několika měsících se podařilo zachránit ostatní části výpravy. Shackleton dovezl domů všechny své muže; bylo jich 28.

Proč o tom píšu. Je zajímavé, jak se během doby a s dějinným vývojem mění pohledy a názory na určité činy člověka. Donedávna byl polárním hrdinou Robert Falcon Scott – byť tragickým, nebo možná právě proto. Téměř po sto letech se hodnocení mění. Uznání se dočkává člověk, který sice měl utkvělou představu, čeho chce dosáhnout, ale vyšší prioritou pro něj byly životy jeho druhů (kdyby to slovo nebylo tak zprofanované, hódilo by se více označení soudruhů). Kdo a podle jakých kritérií či pravidel má v lidské společnosti „pouvořit“ prohlásit kategoriicky co je správné a dobré a co má být zatraceno a odsouzeno?

Tiskovina „Co se do Šlapanického zpravodaje již nevešlo ... a něco navíc“ vyvolala tentokrát několik reakcí. Hned dvě z nich byly z pera Mgr. Šebely, pracovníka pro vztahy s veřejností MěÚ Šlapanice, o kterého jsme se v jednom z našich článků „otřeli“, a to v dobrém i ve zlém. Nicméně je překvapující, že si – před formulací myšlenek obsažených v článku Žonglování se slovy, větami a fakty (ŠZ 3/2005, str. 3) – nezjistil alespoň něco z komunální politiky posledních let. Musel by se dovědět, že tiskový materiál s tímto názvem není prvním, ale již třetím (duben 2003, březen 2004, květen 2005), a že tedy význam slov jeho názvu nelze brát doslovně, ale s určitým nadhledem a snad i ironií. Pokud by se pak zajímal dál (což by

určitě měl udělat), přečetl by si v prvním z nich, proč k jeho sepsání a vydání došlo, a to právě pod zmiňovaným názvem. U člověka kvalit, schopností a zkušeností nového „tiskového mluvčího“ mne toto zanedbání překvapuje. Kdysi se říkávalo „ověřuj a prověřuj, ať nešlápneš vedle“ a platí to stále. Nebo snad je Mgr. Šebela přesvědčen, že s jeho vstupem na šlapanickou komunální scénu se principiálně změnil názor vedení města o (ne)zveřejňování názorů odlišných od oficiálních, tj. starostenských, pohledů?

Pana starostu jsme naším materiálem, podepsaným čtyřmi zastupiteli, tentokrát hodně nazlobili. Dal to na jevo hned několikrát při červnovém zasedání zastupitelstva města (kromě jím ve ŠZ č. 3/2005 citované pohružky božím trestem doprovázené výhrůžně zvednutým ukazováčkem nás ironicky označil za čtyři apoštoly a dvěma z nás „zakázal“ se usmívat – snad pouze při jeho slovech). Ti občané Šlapanic, kteří vydrželi sledovat tříhodinový záznam z jednání na televizním infokanále, to viděli na vlastní oči. V článku Kanalizace v souvislostech (Rozvoj Šlapanic, červen 2005, str. 8–10) konstatuje Ing. Střechovský, že tři z nás (proč jen neúplný výběr, a to těch otitulovaných?) „píší o kanalizaci nesmysly“ a dále konstatuje, že to může psát „jenom ten, kdo to nemá v hlavě naprosto v pořádku“. A tady jsem se opravdu zarazil. Tak vysoký počet členů jednoho zastupitelstva je duševně chorých? Jak to ten pan starosta ví, jak to poznal? On psycholog ani psychiatr není; že by jeho

odborní poradci? Osobně jsem na vyšetření nebyl (i když: když to nemám v hlavě úplně v pořádku, co když si to nepamatuji?) a i kdybych byl, jak by se to Ing. Střechovský dověděl? A co kdybych kontroval úvahou, že takovou věc může o někom napsat, nechat vytisknout a distribuovat resp. sdělit veřejně zhruba šestitisícovému městu pouze člověk, který to nemá v hlavě naprosto v pořádku? (Berte to jenom jako hypotetickou možnost, jak bych se případně mohl zachovat.)

Na zastupitelstvu města, které bylo 13. 6., nezaznělo jediné slovo týkající se šlapanické základní školy. K překvapení těch, kteří na zastupitelstvu byli, uveřejnila Rovnost následující den, 14. 6., článek s názory starosty Ing. Střechovského směřujícími k likvidaci stávající školní budovy a k postavení nové. O několik dní později jsme se dočetli o jeho představě trochu více ve „stranickém tisku“ Sdružení občanů pro rozvoj Šlapanic (Rozvoj Šlapanic, červen 2005, str. 11). Zřejmě první jednání o tomto významném problému měla rada města 22. 6., kdy – na základě žádosti ředitele školy Mgr. Klašky o stanovisko k uvedené záležitosti vyprovokované článkem v Rovnosti – konstatovala rada, že počátkem června byla podána žádost o dotaci na rekonstrukci školy. Tolik o celé věci zatím vím, nepočítám-li poněkud vágní vyjádření paní místostarostky, která na můj dotaz vznesený krátce po zveřejnění článku v Rovnosti odpověděla, že zatím se o tom nejednalo, pouze byla značně neurčitá, neoficiální debata při jednom ze zasedání rady. Nicméně nás starosta v článku v Rozvoji vyzval k veřejné diskusi. I přes výše uvedená fakta předpokládám, že to myslím vážně, a tak se pokusím o vyslovení názoru nebo možná spíše k položení otázek a snad i náznaků vlastních odpovědí.

Předně v obou zmíněných publikovaných materiálech vidím pár nesrovnalostí. V Rovnosti praví starosta, že „nová škola by stála na pozemku města, kde jsou dnes nevyhovující bytovky“ – tedy asi na Lidické ulici v prostoru mezi bývalými papírnami a zdravotním střediskem. Tabulka hrubého ekonomického modelu v Rozvoji ale zahrnuje náklady na „koupení pozemku na novou školu“. Pokud nejde vyloženě o rozpor, mohu se pouze domnívat, že starosta – stejně jako já – předpokládá, že plocha vzniklá po likvidaci stávajících nevyhovujících obytných domků by pro nový areál nepostačovala a bylo by nutné další pozemky přikoupit. Druhý rozpor je

obsažen přímo v uvedené tabulce; předpokládá se, že se ze stávající budovy zachová jídelna, ale současně se hovoří o prodeji celého areálu ZŠ. Pokud by se jídelna zachovala, předpokládá se, že by děti z nové školy od zdravotního střediska docházely na obědy nad Masarykovo náměstí? Nepokládám to za vhodné. Nebo by nová budova zahrnovala i novou kuchyň a jídelnu? Takové řešení se mi jeví jako neekonomické a vidím problém i v tom, jak by se obě jídelny „uživily“. Třetí rozpor se mi objevuje mezi tvrzeními „zbouráním staré školy by vznikl pozemek, z jehož prodeje na výstavbu rodinných domků by město získalo peníze na pokrytí většiny nákladů“ (Rovnost) – to je snad v souladu s představou příjmu 45 mil Kč (Rozvoj). Ale proti tomu: „Již jsem jednal se dvěma firmami, které by výstavbu školy zaplatily. Peníze by se jim vracely z prodeje pozemků pod současnou budovou. Rozdíl by pak město po částech splácelo.“ (Rovnost) – tuto představu jsem již v Rozvoji nenašel.

Jedním z velkých problémů ve stávajícím komplexu školy je bezpochyby prostor příslušející k bazénu. Nebyl jsem tam již asi tři roky, ale za tu dobu došlo určité spíše ke zhoršení než ke zlepšení. O bazénu jako o součásti nové školy se ale nikde nehovoří; usuzuji proto z toho, že Ing. Střechovský počítá s tím, že u školy bazén nebude. Je to správné řešení? Osobně mám odlišný názor.

Nesdílím ani myšlenku věnovat se pouze cca 500 žákům ze Šlapanic (dodávám: a Bedřichovic). Další uváděných asi 200 dětí z ostatních okolních obcí nás sice jako Šlapanáky zajímat nemusí, ale nevím, jak by na tuto myšlenku pohlíželi jejich rodiče a příslušné instituce. Nehledě na to, že se na nákladech spojených s provozem školy podílejí poměrným dílem i obce, z nichž děti docházejí do školy do Šlapanic. Domnívám se, že by stálo za úvahu pokusit se dosáhnout smluvní dohody s těmito obcemi, aby se podílely určitým dílem na nákladech spojených s investicemi potřebnými pro uvedení školy do požadovaného stavu. Povedlo se to v minulém volebním období při výstavbě autobusového nádražíčka na Riegrově ulici, nevím, proč by to nemělo být schůdné v případě školy.

Je pravda, že školní budova byla téměř od začátku stavbou problémovou a spolykala už dost peněz. Pokud vím, byla krátce po svém dostavění pokládána v tehdejší Československu za jednu z ukázkových budov – do té doby, než začaly problémy plynoucí z umís-

tění obrovského, těžkého stavebního masivu do nevhodného terénního svahu. Ale budme v něčem také objektivní. Vysoká energetická náročnost staveb začala vadit až o řadu let později, a potýkáme se s ní čím dál více v souvislosti se zdražováním energií. Teď odbočím k problematice mně blízké – k bytovým domům. Stejně jako u budovy šlapanické školy zápolíme s těmito problémy, úkoly a požadavky u všech bytových domů postavených v sedmdesátých či osmdesátých letech. Děláme nejružnější energetická opatření (rekonstrukce kotelen, zónové regulace otopných soustav, termoregulační ventily, měřiče tepla, výměny oken, zateplování fasád), abychom ušetřili teplo, a to i do budoucna, protože tato energie nikdy levnější nebude. A dáváme do toho miliony či desítky milionů (chcete-li mít lepší představu, tedy sto až dvě stě tisíc korun na jeden byt), bereme si dlouhodobé úvěry, pokoušíme se získat dotace. Je to rozhodně schůdnější, než obytné domy zbourat a postavit nové.

V poslední době se operuje s názory, že nájemné u pronajatých bytů by se mělo pohybovat ročně mezi 3 a 5 % pořizovací ceny nemovitosti tj. bytu, aby mohly být prováděny potřebné opravy, údržba, modernizace či regenerace a aby majitelé měli přiměřenou míru zisku. Dodávám, že u družstevních bytů, kde se o zisk nejedná, se v poslední době uvádějí částky potřebné pro fond rozvoje a údržby či fond oprav 20 až 25 Kč/m²/měsíc. Podle mého názoru se město zachovalo ke škole či k budově, jejímž vlastníkem je, macešsky tím, že v posledních snad dvaceti letech nikdy nenašlo několik milionů za rok, kterými by se stav nejen udržoval, ale zlepšoval. Za jedinou výjimku pokládám rok 2002, kdy se pod tlakem nové legislativy provedly významné změny ve školní kuchyni (to si vysloužilo značnou kritiku).

Nevím, zda budu první a/nebo poslední, který zvedl starostou hozenou rukavici a předložil útržkovitě své názory a mínění ohledně školy na stůl a do pléna. Závěrem konstatuji, že podle mého mínění je třeba hledat jiné cesty, než navrhuje starosta Ing. Střechovský.

Ve svém příspěvku o bytovém družstvu CÍL, který byl před rokem otištěn ve Šlapanickém zpravodaji (SZ č. 3, 29. 7. 2004, str. 3), jsem se velice obecně zmínil o nutnosti uvažovat a připravovat zásadnější opravy, úpravy, modernizaci či regeneraci bytových domů postavených většinou panelovou technologií v průběhu 60. až 80. let mi-

nulého století. Úmyslně jsem se držel povšechného konstatování, i když jsme již tehdy začínali s přípravami na případné uskutečnění takovéto akce pro čtyři obytné domy na šlapanickém „novém“ sídlišti na Brněnské ulici. Snad si mohu dovolit dnes konstatovat již veřejně, že přípravy jsou v plném proudu a věříme, že se regenerace uskuteční v příštím roce. Jedná se o domy, které byly klasicky družstevní a kde je převedena cca ¼ bytů do osobního vlastnictví podle zákona č. 72/1994 Sb. O co půjde? Stručně řečeno o tři základní věci: o výměnu oken za plastová (pokud si je již uživatelé bytů sami nevyměnili), o zateplení pláště budovy (fasády) a o výměnu zavěšených balkonů za lodžie na jedné straně a za nové balkony na druhé straně budovy. K posledně jmenovanému řešení týkajícího se balkonů se dospělo postupně na jaře letošního roku; původně se počítalo s vybudováním lodžii na obou stranách domu, ale zpracovaný projekt ukázal, že by byly nutné značné přeložky inženýrských sítí, které by regeneraci nesmírně prodražily. Navíc budou např. zatepleny sklepní prostory pod byty, vyměněna sklepní okénka a upraveny vstupy do domů. V průběhu posledního roku dostali všichni uživatelé bytů celkem tři písemné materiály, které je informovaly o základních a významných věcech zamýšlené akce a na jejichž podkladě zpětně vyjadřovali svůj názor na potřebu resp. způsob řešení. Je jasné, že nesmírně důležitou součástí bude financování regenerace. Nutné bude přijetí dlouhodobého úvěru na významnou část nákladů, byť určitá suma bude „naspořena“ ve fondu oprav jednotlivých bloků a řada z uživatelů bytů počítá s úhradou alespoň části nákladů v hotovosti. Budeme rovněž žádat o nenárokovité příspěvky minimálně ze státního programu Panel. Nepochybně se nezanedbatelná část nákladů vrátí uživatelům bytů v podobě úspor za energii věnovanou vytápění objektů; nesporným kladem bude samozřejmě jak zlepšení technického a estetického stavu, tak zvýšení ceny bytu jako nemovitosti. Doufáme, že se nám podaří překonat všechny překážky a potíže od získání souhlasu všech osob, které mají byty v osobním vlastnictví, přes územní a stavební řízení, uzavření vhodné smlouvy o úvěrování, přes výběrové řízení na dodavatele díla až po termínové sladění stavby s nestálým harmonogramem výstavby oddílné kanalizace ve městě. Zájemců o úvěrování i o realizaci regenerace uváděných čtyř domů je více než dost.

Tu a onde se setkávám s publikovanými názory významnějších osob naší společnosti, které vyjadřují nespokojenost – řekněme – s hodnotovým žebříčkem u nás či ve světě obecně. Přiznávám, že mi jsou tato mínění blízká. Současná doba a trend přeje a propaguje úspěch, kariéru, peníze, materiální věci a statky, to, co se dříve označovalo slovy mamon a „zlaté tele“. S tím jde možná ruku v ruce zanedbávání, opomíjení a úpadek morálních hodnot, zásad a vlastností, jako jsou slušnost, ohleduplnost, ochota, slušné či společenské chování. Pro ilustraci ocituji jedno z výše zmiňovaných vyjádření: Neslušná, ba sprostá slova užitá ve správnou chvíli na správném místě před správnými lidmi mi nebývají proti mysli. Nečervenám se dokonce ani při inteligentním, vskutku vtipném dvojsmyslném odkazu na činnost, kterou všichni děláme, nejen chceme-li mít potomka. V hospodách čtvrté kategorie, jakož i ve skupinách sociálně poněkud zanedbaných pubertálních „volů“ považuju drsně tlustá slova křižující zvukový prostor za odpovídající folklor, podobně jako omamný odér cigaret a pivních splašků oblažujících náš čich. – Leč, co je moc, je příliš. Někdy mi připadá, jako by se vytila kašna hnisu, jak říkával jeden můj přítel. Nepublikovatelná slova se nejen tisknou, ale i opouštějí orální dutiny mnohých z nás (leckdy i něžných dam!) v nesprávné chvíli na nesprávném místě a před nesprávnými lidmi. A obhroublých, trapných a hloupě dvojsmyslných, rádobý erotických narážek a odkazů je plný každý pokus o mediální humor. (Jan Špáta, kameraman a režisér; Týdeník rozhlas, č.31/2005, str. 1). – Velmi často dostáváme rady a doporučení, jak máme přizpůsobit svou životospřávu, abychom byli zdraví a dlouho vydrželi. Co je vhodné jíst a co nikoliv (tyto rady se mohou také rok od roku toltálně otočit), jak dlouho smějí vystavovat pokožku slunci, kolik tekutin a jakých denně vypít, že nemáme kouřit atd. Pak prý budeme zdraví. Hovoří se ale vždy pouze jenom o zdraví tělesném, jak si údajně uchovat v pořádku své tělesné orgány: plíce, žaludek, střeva, kůže, někdy je zmínka i o sluchu či zraku. Současně se uvádějí i vlivy prostředí, na které nemůžeme – jako jednotlivci – mít významnější a bezprostřední vliv, tj. čistota ovzduší či vod. Nikde jsem se ale ještě nesetkal s názorem, jak naše civilizační prostředí možná působí na naše duševní zdraví. Nemám na mysli přetěžování prací a následné stresy apod., ale opravdu

možnost působení nejrůznějších faktorů a jevů, jejichž negativní vliv se zmiňuje vždy výhradně s odkazem na zdraví tělesné, také na zdraví duševní. Není možné, že tyto vnější vlivy povolna, postupně a nezadržitelně mění (nechci-li říci: zhoršují) stav duševní či psychický nejen každého člověka jako jednotlivce, ale celých velkých skupin lidí v rámci regionů, území států, kontinentů nebo celé planety? Nemohlo by se to dít působením na fyziologickou podstatu mozkové činnosti? Píše nebo hovoří se o podobné teorii někde podrobněji nebo hlouběji? Zabývá se tím někdo seriózněji nebo alespoň teoreticky nebo je raději celé toto téma tabu?

Ještě připomenu, že mezi výše zmiňovanými názory různých osobností jsem se několikrát setkal s myšlenkou, že sdělovací prostředky, zejména samozřejmě televize, se snaží předkládat nám stále další a další zábavné pořady, při kterých se údajně účastníci mohou potřhat smíchy (a my doma bychom se měli chovat stejně; pokud ne, je s námi něco v nepořádku) a že cílem je „ubavit nás k smrti“. A teď bych se vrátil od těchto obecných, téměř „celosvětově existenčních“ úvah, které směřují spíše k nehezkým závěrům, do šlapanického mikrosvěta. Velice mě zaujaly články týkající se teenagerů (když jsme ještě všichni neuměli anglicky, říkávali jsme počesku -náctiletých). Myslím si, že znění první otázky ankety, jejíž výsledky jsme si v minulém čísle Zpravodaje přečetli (ŠZ, č. 3/2005, str. 12), bylo zvolenými slovy poněkud nešťastně zavádějící: je podle tebe ve Šlapanicích kam jít a kde se bavit?. Dotaz bohužel nezněl na trávení či využití volného času. Vidím v tom podstatný rozdíl a myslím si, že i poskytnuté odpovědi jsou vázány na to, jak dotyčný či dotyčná otázku pochopil(-a). Na jedné straně odpovědi ukazují, že se ve Šlapanicích nic neděje, na druhé straně je např. právě minulé číslo Zpravodaje „nasyčeno“ informacemi o nejrůznějších aktivitách, kterým řada lidí (a určitě i těch -náctiletých) věnuje svůj volný čas, např. Vrčka, hasiči, Hrbatý hrozen, rybáři, kynologové, skauti a junáci. A podobných skupin a aktivit je mnohem více – např. sportovní v rámci škol, sokola, tenisu, fotbalu. Takže co opravdu chybí? Kromě koupaliště (jeho vývoj osobně cítuji už řadu let jako chybný) se uvádějí pod názvem aktivity spíše místa pro pasivní trávení času. V závěrečném komentáři se píše o tom, že se na těchto místech pro setkávání nutně nemusí pít a kouřit; k tomu bych z vlastní zkušenosti dodal,

že se sice nemusí, ale pak to není ono. Rozhodně preferuji dostatek možností pro aktivní trávení volného času. Jako námět bych uvedl jednu věc, která dříve bývala a vymizela úplně. I když je to ironie psát o kluzišti a o bruslení, když je venku pětatřicet ve stínu – ještě před několika desítkami let se ve Šlapanicích v lednu a únoru objevovalo několik míst, kde se dalo bruslit: pokud vím, tak kluziště byla na obou sídlišťích,

v parku a na faře. V mrazivých nocích je stříkali jak tatínkové malých dětí, tak právě dospívající mládež. Bylo to dosti kruté, několikrát za noc strávit vždy hodinu v deseti či dvacetistupňovém mrazu stříkáním vody, která si při větru v dopadu moc nevybírала. Ale mělo to svůj půvab a někdy to bylo i zábavné a rozhodně s dobrým pocitem, pokud nepřišla vzápětí obleva, ale led delší dobu vydržel a všichni se pak vyřádili.

Tyto aktivity zmizely. Víím, že voda už není zadarmo, ale zato jsou prakticky všude její odběry měřeny a mohla by se najít cesta úhrady její spotřeby městem. Dávám to tedy dosti závažně jako námět, zda by se někteří –nácileti nechtěli trochu využít v tomto směru. Finančně by to neznamenal žádné investice, jen trochu organizace a nepohodlí.

Ing. Sobotka
červenec 2005

Objíždková trasa a měření rychlosti ve Šlapanicích v červenci a srpnu

Na základě oznámení občanů (jak je také uvedeno v článku p. Kopeckého „Připomínky občanů“ v tomto čísle Zpravodaje, pozn. red.) bylo na ulicích, kterými vede objíždková trasa, prováděno radarem opakované měření rychlosti jízdy. Kontroly byly prováděny zejména na ulici Sušilově, kde bylo stížností občanů nejvíce.

Vozidla zde jezdila v době měření nejvýše 40 km/hod, což je v toleranci měření rychlosti jízdy. Povrch komunikací na Těsnohlídkově a Sušilově v podstatě rychlejší jízdu nedovoluje, i když se nedá vyloučit „závodění nějakého blázna“.

Občany více než rychlost aut obtěžovalo množství projíždějících vozidel, ale hlavně prach, který se kvůli provozu zvedal. Nejvíce se prášilo za autobusy MHD, které často jezdily na hranici tolerované rychlosti a navíc mají v zadní části ventilátory chlazení motoru, které prach ještě více rozvířují. V horkých letních dnech byla situace opravdu k nevydržení. MěÚ se snažil ve spolupráci s hasiči, Metrostavem a městskou policií zajistit klopení vozovek.

Nejvíce přestupků bylo zjištěno na ulici Čechově od křižovatky s ulicí Švehlovou po ulici Nádražní, kde řidiči

rychlost překračovali nejen o 20 a více km/hod, ale i svojí bezohlednou jízdou ohrožovali chodce na křižovatce u OD Družba.

Stejný problém překračování rychlosti se často projevuje v obou směrech i na ulici Palackého.

Zjištěné přestupky jsou oznamovány, včetně přiložené dokumentace, do správního řízení.

Více než rychlá jízda ale městskou policii trápí to, že není schopna zajistit bezpečnost chodců na přechodech u OD Družba. Problém s opětovným provedením značení si „přehazuje“ firma Metrostav a krajská Správa a údržba komunikací (SUS). Ulice Čechova i Nádražní patří Jihomoravskému kraji, a proto na nich město nemůže údržbu provádět. Městská policie tento problém urguje na uvedených firmách více než měsíc.

Další problém na stejné křižovatce je s odvodem vody. Kanalizační vpust nefunguje tak, jak by měla. I přes opakované čištění kanálu voda z křižovatky neodtéká a navíc prosakuje lidem do sklepů. K řešení tohoto problému by se měl sejít opět Metrostav a SUS. Obě organizace tuto situaci znají, ale vinu za současný stav zatím svalují jedna na druhou, což k řešení nevede.

Josef Kutálek
pověřený vedením městské policie

SVĚT MŠ HVĚZDIČKA

Loučení s „předškoláky“

Každý předškolák začne postupně pociťovat určitou mimořádnost v důsledku plnění nových úkolů zaměřených na úspěšný vstup do základní školy. Tento pocit je pak umocněn před zápisem do první třídy ZŠ, kdy si připravujeme básně a písně, učíme se svoji adresu, procvičujeme geometrické tvary a čísla do 10, seznamujeme se s písmeny. Také si na zápis hrajeme, aby z dětí spadla bázeň z neznámého prostředí a zároveň aby si děti procvičily zdvořilé chování – pozdravit, poděkovat, rozloučit se. Zážitky z „opravdového zápisu“ jsou obrovské. Nějaký čas pak trvá, než se smíří s tím, že ještě musí chodit do školky, když už by chtěly s aktovkou za „velkými kamarády“. To se jim aspoň na malou chvíli splnilo při občasných návštěvách ZŠ.

vali Není nutno a Tři citrónky. Ve všech třídách jsme si samozřejmě vyzkoušeli,

jak se nám bude sedět ve školní lavici. Na rozloučenou jsme dostali každý tat-

Následující den, 16. 6., jsme si připravili rozloučení s předškoláky. Tento den si „prvňáčkové“ přinesli do MŠ aktovky a hned po příchodu se s nimi pochlubili. Když jsme se sesedli v kroužku a zapálili si svícen, zazpí-

vali jsme si píseň Každá škola má svůj konec. Pak se jednotlivě školáci prošli s aktovkou po kruhu, abychom se mohli podívat, jaký mají obrázek a jak se jim pěkně nese. Také nám ukázali, jaké má aktovka přihrádky a různé školní potřeby. Všechno děti vyndávaly a předváděly jako velké poklady. Nechyběl ani slovní komentář, co je na co a jak se to správně používá. Nejvíce ze všeho nás ale letos překvapila a pobavila aktovka, která byla vybavena i pláštěnkou. Potom se děti postavily na čestné místo a byly jim předány knihy a pamětní listy na rozloučenou.

Když čtete tyto řádky, už máme nové předškoláky. Na žádné minulé ale nezapomínáme a každá jejich návštěva ve školce či setkání někde jinde nás vždy potěší. A když uslyšíme hlasité volání z dálky a velké mávání, to teprve poskočí naše srdíčko, že ani oni nezapomněli na nás.

MŠ Hvězdička

Koncem května si budoucí prvňáčci přinesli svou fotku a začali jsme s výrobou tabla. Chtěli jsme namalovat sluníčko se sedmnácti paprsky. Děti je vybarvily a obtáhly tuší, pak jsme ke každému paprsku nalepili jednoho předškoláka. Když bylo tablo hotové, děti naznaly, že to není sluníčko ale hvězdička. Ať tak či tak, nejdůležitější je, že si ho děti vyrobily samy a že je to bavilo.

Ve středu 15. 6. jsme se byli podívat s budoucími prvňáčky v prvních třídách. Děti přinesly pro paní učitelky kytky ze svých zahrad, vyrobili jsme také pro školáky košíky s bonbóny. Takto vybaveni jsme se se zatajeným dechem vydali za novým poznáním. Po přivítání jsme se posadili a poslechli si, jak pěkně se naučili prvňáčci číst. V další třídě na nás čekal úkol – najít všechna sluníčka ve třídě a vyhledat stejné číslo ve správném geometrickém tvaru. V poslední třídě jsme si společně zazpí-

ranku a s trošku smutnou tváří jsme se vraceli do školky. To proto, že by děti ještě rády zůstaly ve škole, protože je to tam moc „prima“.

Ve zdravém těle – zdravý duch!

Na toto známé rčení v naší mateřské škole Zahrádka nezapomínáme a řídíme se podle něj. Vždyť jsme také zdravá mateřská škola. Ve dvou článcích bychom čtenářům rádi přiblížili, jak se na naší škole sportuje.

Gymnastické klání

Jako každý rok, i letos jsme byli pozváni na gymnastické závody mateřských škol Brno-venkov.

Konaly se 14. dubna 2005 ve sportovním areálu v Brně-Pisárkách. Soutěž byla organizována v kategorii mladších a starších dětí.

Tomu všemu předcházela dlouhá a náročná příprava, která si vyžádala spoustu trpělivosti a péle, jak od dětí, tak dospělých. Trénink probíhal ve všech třídách. Procvičovali jsme tři gymnastické sestavy. Cvičení s obručkami při známe písničky Já mám koně, vrané koně. Při druhé sestavě s míči (tzv. „školka“) děti musely také počítat. Třetí soutěžní disciplínou byla sestava na žíněnce. Na závody se vypravila dvě čtyřčlenná družstva s nejpilnějšími a nejtrpělivějšími dětmi. Po celou dobu trénování jsme si opakovali heslo, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Velmi nás proto překvapilo pěkné umístění v soutěži. Celá naše škola měla obrovskou radost a pro malé gymnasty to byla odměna za poctivé trénování, kterému obětovali čas na hraní.

Družstvo mladších dětí se umístilo na krásném 3. místě a Klárka Klíčnicková získala zlatou medaili v hodnocení jednotlivců. Starší děti se umístily na 10. místě při velké konkurenci 25 družstev.

I. kategorie: Renáta Hudcová, Klára Klíčnicková, Lukáš Švanda, Vojtěch Soukup

II. kategorie: Anna Šudáková, Daniel Černík, Jan Dohnal, Petr Novotný

Tělesná aktivita v naší mateřské škole

Podle dřívějších osnov výchovně vzdělávací práce s dětmi bylo ranní cvičení povinné každý den a pro všechny děti. Podle nového rámcově vzdělávacího programu mají děti možnost uplatnit své vlastní rozhodnutí, zda se cvičení zúčastní, nebo zvolí jinou činnost. Naštěstí je pohyb přirozenou potřebou dětí, a tak většinou i ti pohodlnější po chvíli neodolají a připojí se k ostatním. Pokaždé se najde někdo, kdo zrovna nemá náladu ke cvičení. Na to mají děti právo. Vždyť i my, dospělí, nejsme vždy v kondici. Paní učitelky bedlivě sledují, které děti se často neúčastní cvičení a vhodnou motivací jim paní Lenoru pomohou překonat.

Pohybové aktivity provádíme nejčastěji v herně na koberci. Jsou zaměřeny na správné držení těla, procvičení klenby chodidla, protažení a uvolnění celého tělíčka nebo jen tak pro radost z pohybu. Když máme čas i chuť, tělovýchovnou chvíli uspořádáme kdekoliv a kdykoliv. Při pěkném počasí využíváme také prostory naší zahrady, kde se děti mohou věnovat i sezónním sportům.

Pohyb je pro děti v dnešní době televizi, videa a počítačů velmi důležitý. Proto se snažíme již v předškolním věku v dětech probouzet zájem o sportování. Věnujeme velkou pozornost vybavení naší školy sportovním náčiním a náradím. K dispozici pro cvičení mají děti různorodé náčiní: stuhy, šátky, malé míčky, drátěnky, malé a velké obručky, velké míče, overbaly, skákací míče, dřevěné tyče, skákací pytle a pa-

dák. Přesto, že skladovací prostory naší školy jsou minimální, máme pro malé sportovce řadu náradí: ribstoly, švédské lavičky a švédskou bednu s odrazovým můstkem, trampolíny, žíněnky, gymnastický koberec, dřevěnou gymnastickou sestavu, variabilní překážkovou dráhu, basketbalové koše a branky na fotbal či hokej.

Děti rády cvičí podle básniček, písniček či říkadel, kterých má každá paní učitelka pořádnou zásobu. Velké oblíbené se těší různé pohybové hry.

Při tělovýchovných chvílkách využíváme také audiovizuální pomůcky, např. videokazety Aerobic pro děti, Cvičení s Dádou, Tluče bubeníček, Elce pelce kotrmelce atd.

Naše mateřská škola je členem Asociace sportu pro všechny (dále jen ASPV). Asociace pořádá pro mateřské školy sportovní odpoledne s geometrií na podzim, v dubnu gymnastické závody a v červnu závody atletické. Za naše členství a účast na akcích pořádaných ASPV a práci naší paní učitelky Jany Novákové ve výboru ASPV získáváme finanční dotace, které využíváme k nákupu sportovního vybavení školy.

Ti odvážnější se účastní předplaveckého výcviku v Blučině, kam jezdíme autobusem společně s dětmi z MŠ Ponětovice, Jiříkovic a Kobylnice. Pod vedením paní učitelky Mileny Vlkové mají děti možnost pravidelně cvičit v oblíbeném tělovýchovném kroužku „Sportík“. Samozřejmě nezahálí ani paní učitelky, protože cvičí zároveň s dětmi. V příštím školním roce bychom rádi zapojili také rodiče k účasti na sportovních činnostech a vycházkách. To vše za pomoci a spolupráce Sdružení rodičů, které na naší škole působí.

*Sportu zdar a turistice zvlášť!
MŠ Zahrádka*

Školní rok 2004/2005 v MŠ Ponětovice

V naší MŠ je celkem 25 dětí, z toho 18 dětí je ze Šlapanic. Proto jsme se rozhodli, že by bylo dobré napsat vám něco o tom, jak se u nás děti mají a jaké akce jsme pro ně letos připravili.

Práce v naší MŠ se odvíjí od čtyř ročních období a ty se prolínají všemi činnostmi, které s dětmi podnikáme. Na podzim jsme pouštěli draka a prožili strašidlový večer na školní zahradě. Každá rodina si přinesla dýňového strašáka, vyzdobili jsme jimi celou zahradu. Zatímco strašáci ve tmě pěkně svítily, my jsme opékali u ohně špekáčky a rodiče měli možnost se hned na začátku

školního roku lépe poznat.

V zimě přišel jako každý rok do MŠ Mikuláš s čertem a společně s rodiči jsme oslavili Vánoce na vánoční besídce se stromečkem a dárečky. Po Vánocích jsme si prohlédli betlém v místní kapličce a prošli se po vesnici, převlečení za tři krále, a zazpívali babičkám.

V únoru jsme uspořádali karneval. Děti se nám proměnily v nejrůznější pohádkové postavičky a všichni jsme se pořádně vytancovali. Nechybělo bohaté občerstvení a tombola, ve které vyhrál každý.

V březnu jsme vynesli Morenu, ne-

chali ji uplavat po vodě, a přivítali tak jaro, které nám přineslo Velikonoco a s nimi spojený pěkný výprask od kluků, kterých je v naší MŠ velká převaha.

V květnu jsme oslavili s maminkami jejich svátek a také se zúčastnili gymnastických závodů.

V rámci tématu o profesích jsme podnikli malý výlet do Šlapanic, kde jsme si prohlédli zahradnictví a nás v MŠ navštívili hasiči se svou velkou Tatrou. Děti si jednotlivě vyzkoušely s přilbou na hlavě stříkat proudnicí a protože počasí přálo, svažily se pod proudem vody.

1.června jsme si užili Den dětí na školní zahradě, kde děti hledaly poklad a občerstvily se nanukem.

8. 6. jsme vyrazili vlakem do Slavkova. V zámecké zahradě pro nás bylo připraveno divadelní představení a po něm následovala prohlídka zámku s opravdovými princeznami.

Hned druhý den na nás čekal na zahradě školy skákací hrad Hopštejn, na kterém si všichni včetně paní učitelek a kuchařek pěkně zaskákali. Na návštěvu a zaskákat si přišly i děti z MŠ Hvězdička ze Šlapanic.

Skoro každým rokem jezdíme na školu v přírodě, ale protože letos bylo v MŠ hodně mladších dětí, které ještě nebyly tolik samostatné, školu v přírodě jsme vynechali.

Místo ní jsme vyrazili na výlet do ZOO v Jihlavě. ZOO se nám velmi líbila, počasí přálo a výlet se opravdu vydařil. Děti přijely plné dojmů nejen

ze zvířátek, ale i z dětského hřiště s velkým tobogánem.

V sobotu 18. 6. jsme se jako již každým rokem zúčastnili Velkého letního karnevalového průvodu ve Šlapanicích, tentokrát v podobě mravenečků a berušek i s mraveništěm. K velké radosti dětí se nám podařilo letos vyhrát první místo v kategorii alegorických vozů.

Poslední den jsme se rozloučili s pěti školáky, kteří si přinesli do MŠ aktovky. Rozdali jsme vysvědčení, kde byly skoro samé jedničky s hvězdičkou. Ukáplo i pár slziček, ale školáci slíbili, že nás přijdou navštívit a ukáží nám ty opravdové jedničky ze školy.

Definitivní tečku za letošním školním rokem udělalo v pořadí druhé kempování v MŠ. Navečer se sjely děti i se svými rodiči, aby na školní zahradě postavili svoje stany, a zahrada se tak proměnila v malý kemp. Bohužel nám tentokrát neprálo počasí jako v loňském roce a celý večer pršelo. To nás ovšem neodradilo a i přes neustávající déšť jsme se sešli v hojném počtu. Déšť

nás neodradil ani od opékání špekáčků u táboráku, i když v nezvyklé podobě v pláštěnkách a s deštníky. Dětem déšť nevadil vůbec, v pláštěnkách běhaly po zahradě a s dvěma obětavými rodiči hrály hry. Kromě několika roztrhaných pláštěnek vše proběhlo bez úrazu. Rodiče se schovaní pod přístřeškem dobře bavili a společně jsme zavzpomínali na legrační chvíle, které jsme během roku prožili. Stany na zahradě vyrostly nakonec jen dva, vydrželi jen otrlí jedinci. Ostatní se během večera rozešli domů, ale i tak se večer moc vydařil a i přes nepřízeň počasí nás hřál příjemný pocit, že celé prázdniny máme teprve před sebou.

Chtěla bych touto cestou ocenit bezvadnou partu rodičů, která se v naší MŠ sešla, protože bez nich by se tyto akce tak dobře nevydařily. Díky vám za to!

*Andrea Kokešová,
učitelka MŠ Ponětovice*

Šlapanické slavnosti se konaly i v nedokončeném parku

Šlapanické slavnosti se letos konaly i přesto, že rekonstrukce našeho parku ještě nebyla ukončena.

„Park, ve kterém slavnosti vždy probíhají, se již od března opravuje. Slavnosti by to ale nemělo nijak narušit,“ řekl předseda komise pro kulturu a cestovní ruch ve Šlapanicích Michal Velan.

„Ve Šlapanicích pro tolik lidí není lepší prostor. Úřad udělal vše, aby slavnosti mohly proběhnout,“ okomentoval

byla zaměřena spíše na dospělé,“ řekl tiskový mluvčí Šlapanic Jiří Šebela.

Od roku 1999 byla letos poprvé během slavností nedělní mše svatá v parku. „Doufám, že mše zůstane trvalou součástí slavností. Dříve tu byla tradicí a vždy měla hojnou účast,“ řekl Michal Velan.

Slavnosti trvaly tři dny, od pátku 12. 8. do neděle 14. 8. Hlavní program začal stavěním máje, v sobotu pokračoval slavnostním předáním práva

situaci šlapanický starosta Jan Střechovský.

Program slavností měl několik nových částí. „Dětské odpoledne jsme tu letos měli poprvé. Myslím, že zde chybělo něco pro děti. Většina programu

stárkům starostou a v neděli tradičním krojovaným průvodem. Každý večer probíhaly taneční zábavy, součástí byly výstava autoveteránů a výstava květin. „Na mši ani zábavě jsem nebyla, ale program se mi moc líbí,“ řekla Marcela

Ticháčková a dodala: „myslím, že je tu letos míň lidí než jindy. Asi proto, že nevěřili, že park bude hotový.“

Raritou mělo být vystoupení mexického folklorního souboru. Mexičané bohužel nemohli přijet a nahradil je soubor z Jarkutska. Tanečníci z bývalého sovětského svazu sklidili ve Šlapanicích velký úspěch. „Slavnosti jsou jedinečné. Letos stárkují naposledy a myslím, že se mi to vydařilo. Sešla se tu nádherná partie mladých lidí, která ze sebe vydala to nejlepší. Děkuje všem, kteří nám pomáhali s organizací,“ řekl stárek David Kubeša.

Magdalena Černá

„Hudebka“ pro celou rodinu

Na možnost hudebního vzdělávání dětí i dospělých občanů Šlapanic jsme se zeptali ředitelky Hudební školy YAMAHA, Mgr. Dagmar Polákové.

Mohla byste stručně představit Hudební školu YAMAHA?

Hudební škola YAMAHA má ve světě dlouholetou tradici a je atraktivní alternativou k tradiční výuce hry na hudební nástroje a zpěv. Přípravuje v příjemné atmosféře a bez stresu praktické muzikanty. Ve Šlapanicích působí od roku 1999.

Kdy by se měli rodiče či děti zajímat o hudební vzdělávání?

Co nejdřív. Výjimečná hudební výchova nejmenších je chloubou HŠ Yamaha. Speciální metody nám umožňují začít pracovat již se čtyřměsíčními nemluvnaty!!! Přijďte se podívat, lépe jednou vidět, než desetkrát slyšet.

Mohou se přihlásit i dospělí?

Samozejmě. Učební programy s origi-

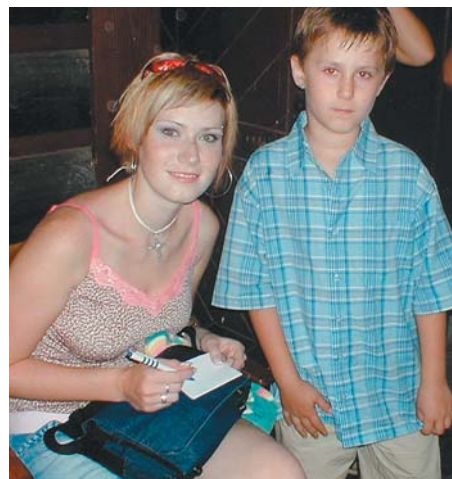
nální metodikou – Kytara, Zobcová flétna (učí se paralelně na sopránovou i altovou!) a v poslední době velmi žádaný Pop zpěv navštěvují děti, mládež i dospělí. Obory Keyboard, Elektrická kytara jsou otevřeny pouze v brněnských pobočkách. Motivaci zvyšují nahrávky doprovodů na hudebních nosičích.

Kde výuka probíhá?

V prostorách společnosti Aromatica v. o. s. na Masarykově náměstí. Podrobné informace o výuce, možnostech absolvování bezplatné lekce i doplňkových akcích najdete na stránkách www.yamahaskola.cz

Jde jen o hraní či zpěv pro zábavu nebo lze dosahovat i úspěchů v soutěžích?

Naši žáci letos zvítězili jak v mezinárodním finále soutěže pop zpěváků YAMAHA SHOW 2005, tak v desátém ročníku prestižního festivalu populární hudby RVC Zlínalent 2005 (23členná odborná porota vybrala vítězku z 396 účastníků!), do evropského finále sou-

těže Musik x-press postoupili tři žáci (zpěv, keyboard) atd.

Kde je možné získat další informace?

Podrobně na www.yamahaskola.cz elektronicky: polakova@yamahaskola.cz, telefonicky 602 559 859, 603 943 213, 544 213 306.

Foto: Vítězka Zlínalentu – žákyně oboru Pop zpěv HŠ Yamaha Zuzana Chudáčková
Jan Polák

NÁRODOPISNÝ SOUBOR VRČKA

Ohlédnutí za ostravským festivalem (15.–19. 8. 2005)

Co se vám vybaví, když se řekne Ostrava? Horníci, uhlí, pivovar Ostravar, Stodolní ulice zaplněná obchody a bary? Ta část našeho souboru, které se podařilo dostat na prestižní mezinárodní festival „Folklor bez hranic“, však jistě nezapomene na pestré kroje z různých koutů světa a specifické ostravské nářečí, kterým jsme se nakazili snad hned po příjezdu.

Po organizační stránce bylo všechno perfektně zajištěno. Na celý týden jsme

dostali k dispozici svůj vlastní autobus, který dokázal vstřebat obrovskou hromadu krabic s našimi kroji, schopného řidiče a vždy usměvavou průvodkyni Danku, bez které bychom jen stěží zvládali vše naplánovat tak, aby byl dostatek času na různé přesuny a převlékání do našich krojů.

Každý den festivalu byly vystupující soubory představeny jinému obvodu Ostravy, kde předvedly rozmanité tance

ze svých folklorních oblastí. Ze zahraničí přijel již každoroční účastník ostravského festivalu – slovenský soubor Oravan, dále tanečníci z Polska, Chorvatska a jako jediní profesionálové Margarity z Gruzie. Českou republiku zastupovalo 5 souborů z Ostravy a mimoostavské oblasti reprezentovala Vrčka ze Šlapanic pásmem tanců z Brněnska. Všude, kde se objevily naše kroje, jsme vzbudili velkou pozornost diváků i fotografů.

Publikum nešetřilo potleskem a za ten 1 týden jsme nakonec vystupovali 11x.

Za zmínku určitě stojí zahajovací a závěrečný koncert festivalu, který se konal v profesionálním prostředí sálu Janáčkovy konzervatoře.

Nakonec se i v tomto náročném programu našlo místo na trochu relaxace, ať už formou večerní zábavy s ostatními soubory u cimbálu, nebo výběrem dopoledního programu z návštěvy hornického muzea, zoo, prohlídky města či pivovaru Ostravar.

Každý festival však musí jednou skončit ... tak ahoj Ostravo a třeba zase příští rok.

Sabina Jánošíková
Národopisný soubor Vrčka ve Šlapanicích

Děti z „Vrčky“ se zúčastnily 15. MFF v Šumperku

Od 12. 8. do 14. 8. 2005 se v Šumperku konal již 15. ročník mezinárodního folklórního festivalu. Letos poprvé dostaly děti z našeho souboru možnost se této akci zúčastnit.

V pátek brzy ráno odcestovalo do Šumperka 10 dětí ve věku 6–13 let, 6 muzikantů a 3členný doprovod. Děti měly pro svá vystoupení připravena 2 pásma (pásmo písní a her v pracovním – všedním – kroji a pásmo tanců z Brněnska ve slavnostním). Jak jsme se později dozvěděli, pásmo ve slavnost-

ním kroji sklidilo velký úspěch, neboť tento kroj byl pro diváky i ostatní folklórní soubory opravdovou raritou tím, jak se lišil od ostatních.

Kromě dětských vystoupení jsme mohli v průběhu festivalu shlédnout i mnohé tuzemské a zahraniční dospělé soubory. Program byl pro diváky velmi pestrý a zajímavý. Mezi účinkujícími bylo mnoho souborů z různých exotických zemí, jako např. z Peru, Mexika, Gruzie, Jakutska, Indie, Irska, Turecka a mnoha dalších. Většinu těchto souborů

řů jsme mohli vidět při pátečním gala-večeru pod širým nebem. I přes pokročilou hodinu si toto večerní představení nenechaly ujít ani naše nejmladší děti – možná proto, že gala-večer končil slavnostním ohňostrojem.

V sobotu 13. 8. pro nás festival skončil a po obědě jsme se vraceli domů. MFF v Šumperku byl pro nás velmi přínosný. Děti měly možnost srovnat svůj kroj i folklór svého kraje s jinými kroji a oblastmi a porovnat své výkony na pódiích s ostatními.

Nejen pro děti, ale i pro nás ostatní to byl velký zážitek, protože není mnoho festivalů, kde bychom mohli vidět tolik exotických zahraničních souborů na jednom místě. Jsme rádi, že jsme mohli být při tom.

*Hana Drlíková
Národopisný soubor Vrčka ve Šlapanicích*

POZVÁNKA DO MUZEA

Končí prázdniny, začíná nový školní rok a Muzeum Brněnska nabízí svým návštěvníkům další výstavu. Tentokrát Vám představíme nejruznější psací pomůcky a náčiní - pera, psací stroje, počítače, kalamáře, pisanky a mnoho dalších zajímavostí. Tedy jak napovídá název výstavy vše Od husího brku k PC.

Tato výstava vznikla ve spolupráci s Muzeem Těšínska v Českém Těšíně, Národním technickým muzeem v Praze a Technickým muzeem v Brně.

Opět se vracíme k již osvědčené dětské dílně, která doplní naši výstavu, v níž si mohou děti, ale i dospělí vyzkoušet různé techniky psaní nebo

čtení starších textů zaznamenaných různými historickými písmi. Ale samozřejmě i mnoho dalších jiných věcí.

Chtěla bych Vás pozvat na vernisáž, která otevře naši výstavu a uskuteční se ve čtvrtek 15. září 2005 od 17:00 hodin v budově Muzea ve Šlapanicích na Masarykově náměstí 18. Ani ten, kdo nestihnul vernisáž nemusí zoufat, protože Vás ve světě psacích pomůcek rádi uvítáme až do neděle 6. listopadu 2005 a to vždy od

středy do neděle od 13 do 17 hodin.
Za Muzeum Brněnska, Muzeum ve Šlapanicích
Bc. Lucie Mandáková

CO JSTE HASIČI...

Vážení čtenáři, v tomto čísle Zpravodaje vám ještě přinášíme krátké, zejména fotografické připomenutí Karnevalu na přivítání léta, kterého jsme se zúčastnili s alegorickou formací Zimního paláce a Aurory. V konečném hodnocení odborné poroty se umístila ve své kategorii na 4. místě z 10 zúčastněných alegorických vozů, což považujeme za úspěch. Vyřadili jsme se zkrátka jako malí a dnes již tradiční karneval považujeme za výtečnou akci spojující lidi každého věku i smýšlení ve znamení dobré zábavy.

Významnou událostí léta byly nepochybně tradiční Šlapanické slavnosti, které jsme opět spolupřipravovali s městem 12.–14. 8. A právě město letos poskytlo vydatnou podporu. Netroufám si hodnotit celkový dojem a spokojenost návštěvníků, ale myslím si, že se podařilo posunout tuto akci zase o krok dopředu. Na stránkách Zpravodaje a v jeho příloze naleznete nemálo fotografií i něco více informací.

V průběhu léta jsme se tradičně zúčastnili několika asistenčních akcí na Masarykově okruhu a jednotka také prováděla kropení prašných ulic ve Šlapanicích. Zejména objízdné trasy na ulici Sušilově.

Jak jsem již v jednom z předchozích čísel slíbil, rád bychom vás seznámili s novým požárním řádem města (schválený zastupitelstvem dne 13. 6. 2005), a to zejména s těmi jeho částmi, které se přímo dotýkají každého občana. Jde o obecně závaznou vyhlášku, tedy právní normu vydanou městem, což znamená platnou a vymahatelnou na jeho území, která upravuje organiza-

ci a zásady zabezpečení požární ochrany v obci dle příslušných nadřízených právních norem. Celé znění vyhlášky je k nahlédnutí na MěÚ a na internetových stránkách města.

Komentovaný výpis z požárního řádu města Šlapanic

Za zabezpečení pož. ochrany v rozsahu působnosti města odpovídá město Šlapanice. Ochrana životů, zdraví a majetku občanů před mimořádnými událostmi je v katastru města zajištěna nepřetržitě Jednotkou sboru dobrovolných hasičů města Šlapanic (dále jen JSDHŠ) a případně dalšími jednotkami uvedenými v poplachovém plánu Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje (dále jen HZS Jmk). O povoláních jednotkách tak rozhoduje operační středisko v Brně podle stupně vyhlášeného poplachu. To také znamená, že ne vždy musí být povolána šlapanická jednotka (např. dopravní nehody) a může se stát, zcela logicky, že jednotka HZS bude u zásahu ve Šlapanicích dřív než místní hasiči, protože naší povinností je výjezd prvního vozidla do 10 min. od vyhlášení poplachu, u profesionálů to bývá 1 min. (pozn. autora).

Požární řád dále vymezuje podmínky zvýšeného nebezpečí požáru. To se týká většinou firem, dílen, obchodů, budov určených pro hromadné akce apod., které se hlavně řídí zvláštními bezpečnostními předpisy. Dále jsou zde uvedeny činnosti, při nichž hrozí nebezpečí vzniku požáru, a určeny podmínky takové činnosti. Sem patří také akce,

Já jsem malá pionýrka...

kterých se zúčastňuje větší počet osob. Při nich je organizátor mj. povinen:

- provést veškerá opatření k zabránění vzniku a šíření požáru a v průměrném rozsahu s nimi seznámit účastníky
- určit (pokud je organizátorem právnická či podnikající fyzická osoba) požární hlídku
- při provádění zvláště rizikové činnosti v rámci akce (např. ohňostroje) je třeba dodržovat zvláštní předpisy a oznámit předem takovou akci HZS Jmk
- vytvořit podmínky pro nahlášení i likvidaci požáru, tzn. zajistit volný prostor pro příjezd a umístění požární techniky, pro únik osob a u odběrných míst požární vody

Povinností účastníků je chovat se v souladu s požárními předpisy, pokyny pořadatele a nezvyšovat požární nebezpečí (např. vnášením zápalných látek do prostoru apod.).

Požární řád definuje dobu se zvýšeným nebezpečím požáru dle místních podmínek. Za tu se považuje období déle trvajících sucha, což vyhlásí, včetně dalších upřesnění, MěÚ svými sdělovacími prostředky. Dalším je období vyhlášené hejtnem kraje. V těchto obdobích je v územním obvodu města zakázáno zejména zakládat ohně, manipulovat s otevřeným ohněm či kouřit na místech vyhlášením zakázaných a na místech se zvýšeným požárním nebezpečím (travní a lesní porosty atd.).

Požární řád zakazuje na volném prostranství spalovat látky nepříznivě ovlivňující ovzduší, poškozující a ohrožující zdraví i životní prostředí či nadměrně obtěžující okolí.

Dokončená Aurora před zbrojnicí

Ruský carský pár

Město Šlapanice zřizuje (tedy i z větší části financuje) jednotku sboru dobrovolných hasičů, která má 19 členů včetně velitele (toho jmenuje starosta města). Členové jsou povinni se při vyhlášení poplachu neprodleně dostavit do hasičské zbrojnice. Všichni členové jednotky jsou vázáni smlouvou s městem. V pož. řádu je také uvedeno vybavení, zařazení a seznam členů jednotky. Členové JSDHŠ vykonávají svoji činnost bezplatně a ve svém volném čase (pozn. autora).

V další části jsou určeny a na plánu města vyznačeny čerpací stanoviště pro požární techniku a různé možné zdroje vody pro hašení požárů – potok, hydranty, speciální požární nádrže umístěné v areálech některých firem a také bazén ZŠ. Vlastník či uživatel každého ze zdrojů vody určeného pro hašení požárů a přístupových cest pro požární techniku k nim je povinen udržovat trvalou

požitelnost zdrojů a zajistit přístup požární techniky. Pokud není schopen tyto povinnosti ze závažných důvodů dodržet, musí toto oznámit na MěÚ. Výzva pro řidiče: Neparkujte na místech, kde znemožňujete přístup k hydrantům, a tam, kde vůbec znemožňujete průjezd hasičských vozidel!!! Nevíte, kdy bude potřeba průjezd záchranářů. Kdykoli se může stát, že se kvůli jiným bezohledným spoluobčanům nedostanou hasiči třeba právě k vám. Navíc vyhláška hovoří jasně o podmínkách stání vozidel (pozn. autora).

Občané mají k dispozici několik možností k ohlášení mimořádné události. Ohlašovny jsou na známých telefonních číslech 150 nebo 112, v pra-

vybrány podle dosažitelnosti ve Šlapanicích):

Jířimu Zvešperovi, Ponětovská 62,
tel.: 724 185 252

Radkovi Ivičičovi, Brněnská 126,
tel.: 602 787 376

Jířimu Jenišovi, Jiráskova 58,
tel.: 603 288 693

a také kterémukoli dalšímu členovi jednotky.

Poslední a nejstarší možností je poplachová siréna, jejíž označená tlačítka se nacházejí u vchodu do hasičské zbrojnice, u vchodu MěÚ a na schodišti do 2. patra MěÚ. Poplach sirénou se vyhlášíje přerušovaným tónem podobou jedné minuty (25 s tón – 10 s pau-

Letní karneval

covní době MěÚ na tel. ústředně MěÚ 544 228 008 a v době výkonu služby ve zbrojnici na tel. 544 423 316. Požár lze ohlásit i následujícím osobám (byly

za – 25 s tón) a může být spuštěn také dálkově operačním střediskem HZS v Brně. Veškeré zneužití požárně bezpečnostních zařízení (sem patří i siréna) je trestné! (pozn. autora)

Tolik z požárního řádu Šlapanic. Údaje v něm obsažené musí být pravidelně aktualizovány (např. seznam vybavení jednotky), ovšem základ a smysl zůstává stejný. Není samozřejmě jedinou právní normou upravující tuto problematiku. Další zákazy a povinnosti vyplývající z jiných předpisů vám průběžně přinášíme už několik let existence našich příspěvků ve Šlapanickém zpravodaji a hodláme v tom v rámci prevence a šíření povědomí pokračovat i v budoucnu.

Dobrovolní hasiči z Bedřichovic po delší době také přispěli informacemi o dění v jejich organizaci, takže jim nebudu dále zabírat místo a další informace ze šlapanické zbrojnice přinesu příště.

Michal Velan
starosta MHJ HS Šlapanice

Kropení objížd'ky na ulici Sušilově

CO JSTE HASIČI...? Tentokrát z Bedřichovic

Přestože obec Bedřichovice nemá velký počet obyvatel, najde se zde mnoho těch, kteří mají zájem pracovat pro sbor dobrovolných hasičů (dále jen SDH). Jsou to převážně mladí lidé, kteří jezdí na soutěže, poháry a různé výroční oslavy jiných sborů.

SDH Bedřichovice se také aktivně podílí na pořádání různých akcí, např. ostatků, sběru šrotu, přípravy kluzišť pro mládež, koštu vína aj. Pořádání těchto kulturních akcí je velmi důležité pro společenský život v obci. Dále pracujeme s mládeží, ve které se snažíme probudit zájem o práci ve sboru. Poslední událostí byl třídní výlet na Říčku ve dnech 12.–14. 8. spojený se stanováním, stezkou odvahy, stopováním

v netradičních disciplínách, např. ošetření a převoz raněného na člunu, jízda zručnosti s hasičským vozidlem, štafeta dvojic, požární útok a jiné dovednosti. Třetí účast byla na Poháru starosty obce Tvarožná. Jedná se o soutěž simulující zásah včetně příjezdu vozidla s posádkou na místo. Zde jsme se umístili na výborném 3. místě ze 16 mužstev (a první z okrsku). Dále to byla pohárová soutěž v Pozořicích. Přes velkou a kvalitní konkurenci jsme si přivezli 7. místo. Také jsme se zúčastnili oslav 125. výročí založení SDH v Podolí, kde jsme předvedli ukázkou požárního sportu a simulaci zásahu na naší stříkačce Chotěbor z roku 1935, která i po 70 letech funguje výborně.

ské konkurenci 24 družstev jsme skončili na 18. místě. Nutno podotknout, že jako jediní jsme soutěžili v zásahových přilbách a plné hasičské výstroji, zatímco ostatní mužstva používala odlehčenou sportovní výzbroj i výstroj. Tady byl opravdu znát rozdíl mezi těmi soutěžemi, kam jezdí nadšení dobrovolní hasiči v plné zbroji, a těmi, kam jezdí soutěžící sportovci, což už má s hasičským řemeslem pramálo společného. Náš výsledný čas 34 sekund by normálně stačil na prvenství, ale na sportovní družstvo z Tučap s 18 sekundami jsme byli příliš krátkí. Ještě nás čeká soutěž v Mokré, která je známá svou vysokou úrovní. Účast na takových soutěžích je nejen výbornou reprezentací našeho sboru, obce, ale i celého hasebního okrsku Jiříkovic.

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří se jakoukoliv formou aktivně podílí na činnosti SDH Bedřichovice. Za nejdůležitější ale považuji, že se u nás vytvořila parta lidí, kteří jsou ochotni a schopni pomoci, kdykoli je třeba.

*Martin Jež
jednatel SDH Bedřichovice*

a ukázkou techniky. V našem příštím příspěvku přineseme fotografie z tohoto úspěšného víkendu.

V rámci hasebního obvodu Pozořice jsme se letos zúčastnili zatím celkem 6 soutěží. Každá účast na nich je dobrým měřítkem vycvičenosti a připravenosti sboru. V loňském roce se nám podařilo získat dva zlaté poháry (v Pozořicích a Brněnských Ivanovicích). Takže letos máme co dělat, abychom udrželi vysoko nasazenou lačku z minulého roku.

První kolo soutěže hasebního obvodu Pozořice bylo v Řícmanicích. I když průběžné výsledky byly výborné (po překážkách a štafetě okolo 3. místa), celkové umístění změnil požární útok, který nás odsunul na 4. místo z celkových 14 mužstev. Další pohár byl v Brněnských Ivanovicích (Memoriál Růženy Sámkové), kde jsme skončili také na 4. místě. Zde se jednalo o soutěž

Zatím posledním kláním před uzavěrkou tohoto čísla byla soutěž O putovní pohár Bolka Polívky, která se konala na jeho farmě v Olšanech. V obrov-

TÁBOR BALDOVEC 2005

Letos již pošestnácté pořádal náš oddíl Junáka letní tábor pro svoje členy. A musím říct, že to byl tábor výjimečný hned z několika důvodů.

Nejprve jsme změnilí tábořiště a po třech letech v Rychtářově jsme přesídlili k Baldovci v okrese Prostějov. Krásná louka v údolí říčky Bílá voda se stala na 22 dnů naším druhým domovem a změna to byla velmi příjemná. Místní nás přijali úplně fantasticky, počínaje panem starostou, přes majitele louky až třeba po lesní dělníky. Všichni nám vycházeli maximálně vstříc.

Druhou výjimkou byl počet táborů. V průběhu celého školního roku jsme zaznamenávali přísun nováčků prakticky do všech šesti družin našeho

Táborníci pomáhali s vařením v kuchyni, změřili svoje síly v mnoha soutěžích, pečovali o svůj plátěný příbytek. Také noční hlídky k našemu táboru neodmyslitelně patří, stejně jako snaha některých uloupit v noci jako trofej ze stožáru vlajky. Ani letos se to však nikomu nepodařilo, doba pokročila a proti přístroji pro noční vidění se dá jít na přepad jen velmi těžko...

Jako nit se táborem vinula také celotáborová hra, letos inspirovaná stavbou Kanadské pacifické železnice. Účastníci tábora byli hned na začátku rozděleni do 6 skupin po 8–9 členech, za každou soutěžní etapu dostávali vládní „subvencované“ dolary. Za ty nakupovali náradí, vodu, jídlo, pražce a koleje a sta-

K dalším táborovým aktivitám patřily výpravy. Do Sloupsko-šošůvských jeskyní, do lanového centra, do výškovského akvaparku nebo třeba do nedalekého zatopeného lomu. Večer se zpívalo u táboráku, zájemci se mohli saunovat v indiánské sauně a také se plnily skautské zkoušky. Tu nejtěžší zkoušku, zvanou Tři orlí pera (24 hodin mlčet, 24 hodin nejíst a 24 hodin strávit osaměle v lese) splnil jen jeden skaut, Pavel Kalvoda-Smolař. Podobnou zkoušku pro světlušky a vlčata s polovičními časy zvládla jako jediná Katka Vlková-Pírko. Pro skauty a skautky nechyběl tradiční noční výsadek. V rámci družinového programu se trénovala plavba na raftu (Bobři), stavěla se hlídková věž (Orlí), vyráběly se ozdoby z bavlnek (Včelky, Myšky), vyřezávaly lodičky (Racci), připravoval se Setonův hrnec (Mravenci, Mustangové) nebo se podnikaly krátké výpravy do okolí. I skautské stezky přišly na řadu, u závěrečného ohně pak skládali slib 3 vlčata-nováčci a 1 skaut.

Myslím, že se letošní tábor velmi vydařil a už teď se jistě všichni druho-oddíláci těší na ten další. *Jura Hodek*

oddílu, v dubnu k nám pak jako celek přešla ještě celá jedna družina ze zaniklého čtvrtého oddílu šlapanických skautů. Výsledek? Na táboře nás letos bylo celkem 72! Již na stavbu tábora jelo kromě vedoucích také 25 skautů a skautek se složenou odborkou táborníka. Na samotný tábor pak přijelo ještě dalších 28 skautů, skautek, vlčat a světlušek. Ani o návštěvy nebyla nouze, navštívilo nás mnoho bývalých členů oddílu i jiných spřízněných duší.

Třetí výjimkou bylo, že blízko nás tábořil další skautský oddíl a také indiáni z ČTU. Doposavad jsme tábořili spíše na loukách osamělých, letos poprvé bylo možné uspořádat soutěže mezi tábory. Velmi mě potěšilo, že všechny probíhaly ve skautském duchu, a to, že jsme většinu vyhráli, je jen malou třesničkou na chutném dortu.

V mnohém se však letošní tábor podobal táborům konaným v dřívějších letech. Vlčata, světlušky, mladší skauti, mladší skautky a nováčci spali v podsa-
dových stanech, starší a zkušenější skauti a skautky v indiánských stanech týpí.

věli železnici. Po večerech mohli nějaké ty suroviny pro stavbu vyhrát (nebo taky prohrát!) v hazardních hrách, ráno hned po budíčku zase nějaké nalézt ukryté v táboře (ranní ptáče dál doskáče!). Na závěr byly všechny skupiny za svoji snahu odměněny hodnotnými cenami.

TÁBOR REŠICE 2005

Jako každé léto už posledních 16 let jsme i letos vyrazili do chráněné krajinné oblasti Rokytná. Domácí pohodlí jsme vyměnili za 2 týdny v lese. Našimi přechodnými obydlími se staly dřevěné stany s podsadou. Místo večera stráveného u televize a cpaní se brambůrky jsme dali přednost posezení u táborového ohně. Jeli jsme si užít krásné chvíle s dětmi, které známe přes celý rok, za kamarády, a za nepředvídatelnou přírodou, novými zkušenostmi a v neposlední řadě za nezapomenutelnými zážitky.

Stavba tábora obnáší dovezení potravin, postavení stanů, umývárky, stožáru a mnohé další. Mezi neméně důležité stavby patří i zdravotnický stan. Je to zázemí pro zdravotníka. Jsme všichni rádi, že za ta léta, co už na tábory jezdíme, využívá zdravotník stan jen pro vytáčení klíšat.

Pro děti trvá tábor 13 dní s tím, že vedoucí, rádcové a hodní rodiče staví naše zázemí sami. Samotný tábor pro děti začíná v neděli, kdy spolu se svými batohy a kufry přijdou ke klubovně, kde si je jejich vedoucí převezmou se vším všudy. Potom je čeká cesta, kterou si zpříjemňují povídáním a někdy i zpíváním jejich oblíbených táborových písniček. Děti většinu let jezdí na tábor vlakem. Poslední roky jim cestu ulehčujeme tím, že jsou jim odvezena zavazadla od kluboven až přímo do tábora.

Z doby, kdy jsem i já sama jezdila na naše letní tábory jako dítě, si pamatuji, jaký to byl krásný pohled, když jsme všichni stáli před bránou, zařvali „zdar, zdar, zdar“ a vešli na místo, které

se nám na příští dva týdny stane domovem. Letošní rok jsme měli hodně táborových nováčků, kterým se ukazovalo celé zázemí a vysvětlovalo se, že uprostřed lesa opravdu není elektrika, vana, skříň, povlečená postel či televize. Ale nakonec to všichni pochopili a s radostí se zabydli.

Program celých našich 13 dnů vyplňovaly družinové programy, kolektivní hry (jako například baseball, fotbal, vlajkovaná, vybíjená a další), výlety za koupáním (Trstěnice) a do města Znojma. Všemi oblíbenou součástí byly i táborové ohně. Měli jsme z nich tři slavnostní. Ten první jakožto zahajovací, potom slavnostní slibový oheň, na kterém skládaly naše malé holky světluškovský slib a starší holky slib skautský.

Ve čtvrtek večer, před poslední nocí na táboře, jsme měli závěrečný táborový oheň, kde se rozdávaly diplomy za nejlépe uklizené stany během celého tábora, ocenění pro každého člena, pro důvod jemu vlastní.

Hlavní součástí našeho programu je celotáborová hra. Pro letošní rok nás provázel název Pangea. Určitě nemůžeme vysvětlovat, co toto pojmenování znamená, takže můžu přejít k popisu samotného děje. Všechny děti jsme rozdělili do čtyř posádek, postavili jim loď, přidělili kapitána a nechali je vyplout na dobrodružnou cestu. Aby se nám družstva nemíchala, nechali jsme si zhotovit barevná trička s potiskem Pangea. Na dlouhé a náročné cestě děti projížděly různými světadíly, státy (jako Čína, Řecko, Severní Amerika, Antarktida, Egypt, Austrálie, Brazílie, Francie). Všude měly nějaké různé poslání a pokud ho úspěšně splnily, mohly pokračovat dál v plavbě. Alespoň například jmenujme Brazílii, kde družstva spolu s vedoucími mezi sebou svedla fotbalový turnaj. A posléze byl zahájen karneval plný masek a tance. V Řecku bylo za úkol zdolat disciplíny olympijských her. V Severní Americe byl boj mezi indiány a kolonisty. V Antarktidě musely překonat sněžnou slepotu a najít polární základnu a v Austrálii projít náročnou zkouškou, aby se mohly stát správci parků. Po úspěšném proplutí všemi body na mapě je kapitán lodi přivedl až na místo, kde měly možnost najít posledního rytíře Pangei. Obstarat mu meč, rukavice a bubínek a on je z vděčnosti za záchranu dovedl k pokladu velké Pangei.

Toto téma pro naši celotáborovou hru nebylo vybráno jen tak náhodou. Bylo to uvedení, zdůvodnění a my všichni jsme se tady stali účastníky pojmenování našeho střediska, a to názvem, který teď už všichni tušíte, „Pangea“.

Legenda je nám více než blízká. Byli jsme na úplném začátku. Přežili jsme rozdělení, malé i větší záchvěvy, ale pořád jsme pevní a silní a máme to

nejdůležitější, zdravého ducha a svazky, které nás drží tak pevně, jako Pangea svoji minulost.

Právě odjíždíme domů. Děti jsou už od včerejška v náručích rodičů, na šňůrách se jim plní vyprané oblečení a my poslední tady za sebou necháváme prázdnou louku. Prázdna je jen na první pohled, protože na ten druhý je vidět smích a radost dětí, vyvoláváme si vůni táborového ohně, kdy jsme si hle-

děli do očí a věděli, že něco končí. Do uší se nám linou melodie písniček, které byly tak oblíbené. Naposled nasajeme atmosféru, která se nedá ničím popsat. Zabouchneme dveře auta a odjíždíme. Ještě teď vidím, jak všem sklouzává pohled do zpětného zrcátka.

Zdenka Šmídová

Souvislosti

ŠLECHTITEL, TO JE HLAVA PLNÁ NÁPADŮ (Spíš reportáž, než rozhovor, ale nejspíš... naslouchání.)

Obyčejný rodinný dům OKAL na konci Dlouhé ulice ve Šlapanicích. Na zvonek chvilí nikdo neodpovídá. „Kdo je?“... „Jdete za mužem? To musíte dolů k záhonům, tam on určitě bude.“

Mohutná podezdívka ukrývá část království pravděpodobně nejlepšího šlechtitele chryzantém na světě.

Truhlíky, truhlíky a zase truhlíky, lístky navlečené na sazenicích, cedulky a značky, zahradnické náčiní, stůl, lavička, výhled na západ.

„Dobrý den, pane redaktore, to je dost, že jdete. Já už jsem mluvil se všemi možnými novináři i „televizáky“. To je dost, že se šlapanický redaktor přišel podívat.

A kdo vám to doporučil, abyste sem šel? Paní Jana? Paní místostarostka? A kdy dneska zapadá slunce? Víte? Kolik je vám roků? Hm, to jste mladík. Já jsem si o vás zjišťoval. Vy jste učitel, že? A co jste učil? Malé děti? No dobře, a proč jste přišel? A to chcete psát o mě? A proč? Co o mě víte? Hádejte, kolik let je mně? No, to jste netušil, že? A....“

Přívál otázek míří zdánlivě do různých směrů, ale myslím, že si mě „starý“ pán „proklepává“, co jsem vlastně zač. Jako obyčejně při podobných situacích se odehrává převážně komunikační mimoslovní, jsem „měřen“, „vážen“ o odhadován, je to o důvěře. Finanční poradci a zaměstnanci pojišťoven, kteří sedí u vás v kuchyni se svým kufříkem, tomu říkají „zahřívací kolo“.

Usmívám se, protože vše se najednou zdá být jinak. Kdo koho vlastně zpovídá? Známa poučka – kdo klade otázky, vede rozhovor – platí i nyní. I když naše povídání bylo domluveno dlouho předem, nechávám se „pitvat“, poctivě odpovídám, naslouchám a zapisuji si. Do hlavy. Zatím to nejde jinak.

„Mám teď nemocnou ruku, bolí mě, ale to bude dobrý“, ukazuje pan Dvořák závěs kolem krku na bolavou paži.

Dochází mi, že tohle asi nebude obyčejný rozhovor, jaké se píšou do nedělních příloh.

„No, tak poďte za mnou, já vás provedu. Půjdeme vedle, do skleníku. Tam já mám další věci. A jak se vlastně jmenujete dál? Jiří, že?“, odpovídá si pan Dvořák na svou otázku. „Já vám budu říkat Jirko.“

Pomalou procházíme bývalým zahradnictvím a díky povídání pana Dvořáka si lehce představuji doby „zašlé slávy“.

„Tenhle kotel jede. Na první nastartování. A tenhle taky,“ předvádí pan Dvořák dosud funkční vytápění skleníků. Procházíme chodbou, ze které pokukují do prostoru, odkud putovaly šlapanické sazenice do celého světa. Japonci, Němci, Belgičané, Holanďané, Číňané, Slovinci a kdoví kdo ještě by asi žasli nad tím, co vidím já. Prázdné truhlíky, plevel, pavučiny, opuštěnost. Další stohy truhlíků. Prázdných. Sluníčko přes skleněná okna svítí na prázdné stoly bez sazenic. Roste zde to, co přiletělo prasklými tabulkami dovnitř.

„Pojď dál, mám tady takovou malou výstavku. Tohle byl můj život.“

Pečlivě uspořádané fotografie, spisy, ceny, vyznamenání, medaile. A deníky. Ještě na ně přijde řeč.

Každá složka má svůj příběh, pan Dvořák vypráví a vypráví. Občas mi položí otázku. Znam jen málo odpovědí. Když mlčím, blýskne panu Dvořákovu v očích a odpoví sám.

„Kdy ses narodil, Jirko?“ „Hm, dobře, a jaké bylo počasí?“ „To by ses ale měl zeptat maminky.“ „Podívej, já to vím.“ A sáhne do hromady knih. Nejde vlastně o knihy, jsou to deníky všech rozměrů, tloušťky a hmotnosti, největší připomínají velikost staré kroniky.

„Tak, podívej...“ a následuje přehled počasí, činností, poznámek. Kolik vypěstovaných salátů a další zeleniny pan Dvořák musel odevzdat. Kolik hlíny, truhlíků, sazenic putovalo sem a tam. Meteorologické záznamy, lidé, rostliny. Celý život, den po dni.

Odmítá focení, pochroumaná ruka je dobrá výmluva. Přesto stále přemlouvám. „A co to máš za foťák? Takovej znám.“

„To je digitál, pane Dvořák, canon, pět megapixelů...“

„No spoušť to má, taky bych se naučil. Já měl několik foťáků, jak jsem potřeboval fotit chryzantémy. Ale nefotil jsem jenom květiny! Pojď, já ti něco pustím!“

Vcházíme do zadní místnosti. Je zde šero, televize, video a diaprojektor.

„Proč jsem začal pěstovat a šlechtit právě chryzantémy? To nebyl můj úkol, šlechtění chryzantém. Byl to můj koníček. Chryzantémy se k nám dovážely a stály dost peněz. Chtěl jsem jít zákazníkovi vstříc. Řekl jsem si, že to dokážu také, to, co Japonci, Angličané nebo Francouzi. Chtěl jsem, aby chryzantémy měli lidé pro radost, na svatbu, ke křtinám, prostě celý rok, ne jen na hrob, jako „hřbitovná kvítí“.

Chryzantémy se také pěstovaly u nás doma a potom i u pana Brůhy v Praze, kam jsem z domova utekl. A

pan Brůha mě měl nejraději. Odjel třeba na 14 dní do Francie a řekl mi: „Jene, máš to tady na povel!“ A mně bylo 14 let!

Nikdy jsem nepil ani nekouřil a pracoval jsem podle slunce. Při východu vstával a po západu jsem končil s prací. Nezajímala mě politika. Chtěl jsem, aby zahrádkářství a zahradnictví vystoupilo ze stínu, abych je povznesl na vyšší úroveň. Vždycky jsem měl rád, když za mnou lidi přišli a já jim mohl dát nebo prodat nějakou krásu.

Nemám žádnou vysokou školu, a proto snad někteří páni profesori na mě hledí spatra, ale to je jejich škoda. Nesrostl jsem nějak s inteligencí, oni mě příliš neberou. Ale když jsem poslal fotky nových odrůd na univerzitu, zavřel se s nimi jeden pan profesor na celý den do kabinetu a nenechal se rušit.

Ty taje a věci ohledně šlechtění nikdo na světě kromě mě neví. Já ještě teď přicházím na nové věci, které ani nejsou nikde napsané.“

Při povídání pana Dvořáka tiše vrčí starší video a ve starší televizi běží starší reportáže, ještě Československé televize. Problém je s barvami, video zlobí. Daří se nám společně nastartovat stávající diaprojektor a na plátně vykvétají nádherné šlapanické chryzantémy, které zná půlka světa.

„Víš, patentování bylo zakázané, víc než 10 druhů za rok. A já jich měl třeba víc než 40. Tak co? Házeli mi klacky pod nohy. Ani jedna chryzantéma se nejmenuje po mě. Dával jsem jména po ženách, ty jsou taky krásné. Jen u jednoho se musím smát. Je to rafa. Tato chryzantéma se jmenuje po mém psovi Rafovi, kterého jsem měl moc rád a měla ho ráda i celá ulice. Byl to moc hodný pes.

Jednou na výstavě jsem se bavil, když dva úžasní odborníci tvrdili, že prý je to podle RAF, anglického letectva. To jsem se smál. Kdyby to Raf věděl.

Nemám rád, když někdo sprostě mluví. Když jde takový člověk kolem mého plotu, tak ho napomenu, aby se krotil, že jsou kolem samé šlapanické dámy. Humor, to mě často drželo nad vodou.“

Zjišťuji, že je zbytečné klást otázky. Naslouchám. Je mi tady moc dobře, pan Dvořák má úžasnou paměť, ale je mi také šíleně smutno. Proboha, kam se ztratí všechny tyhle vědomosti, tajemství a „figle“? Další lidské umění bude zapomenuto? Existuje nějaká souborná práce, kniha, publikace o práci pana Dvořáka? Kdo bude desítky let přicházet na to, co umí pan Dvořák teď?

Proto se mi jedna otázka neodbyt-

ně vrací. Co dál? Co s tímto chrámem šlechtitelského umění a vědomostí? Má pan Dvořák nějakého pokračovatele?

„Jirko, slib mi, že tohle nikomu nikdy neřekneš. Víš, jak působí slunce na množení chryzantém? Já ti to prozradím. Tak poslouchej. Když....“

Najednou jsem se ocitám v roli posluchače, kterému je sdělováno tajemství, „jak se vydělává ježek z klece“. Možná, že někteří šlechtitelé by rádi slyšeli, co jsem se dozvěděl. Jenže já slíbil, že budu mlčet. Je mi líto, slib budu muset splnit.

Na cestě zpět jsem procházel kolem jediné kvetoucí rostliny na pozemku pana Dvořáka. Uprostřed holé hliněné pláně kvetla obrovská, krásná divizna.

Jiří Šebela

Jan Dvořák (1924), u nás i ve světě známý pěstitel šlapanických chryzantém. Pochází ze zahradnické rodiny. Ve čtrnácti letech šel do učení u svého otce a poté absolvoval Zahradnickou pokračovací školu v Brně. Po válce krátce pracoval v zahradnictví na Veleslavíně v Praze (Strnadovo zahradnictví) u zahradníka Brůhy. V roce 1945 si přivezl 29 odrůd chryzantém a pustil se do šlechtění. V roce 1955 se poprvé představil veřejnosti na výstavě v Praze. V roce 1961 – první místo na mezinárodní výstavě v Erfurtu, 1967 – 1969 – dvě zlaté medaile Flora Olomouc a mnohá další ocenění. Mimořádnou pozornost věnoval Jan Dvořák vývojovým odchylkám a zdravotnímu stavu chryzantém. Jeho práci oceňují odborníci na celém světě, včetně těch nejpovolanějších, japonských šlechtitelů. Za svoji více než šedesátiletou činnost vypěstoval a vyšlechtil více než 400 nových, původních, českých odrůd chryzantém, uskutečnil stovky přednášek pro širší veřejnost a uspořádal mnoho výstav, na které se sjížděli návštěvníci až ze zahraničí. V roce 1995 ministr zemědělství Josef Lux písemně poděkoval Janu Dvořákovvi za padesát let šlechtitelské práce. Jan Dvořák je také členem Českého zahrádkářského svazu a je nositelem nejvyššího svazového vyznamenání "Za zásluhy o rozvoj ČZS", uděleného republikovou radou ČZS. Svým chryzantémám dává Jan Dvořák ženská jména s přívlastkem "Šlapanická", a tak šíří dobrou pověst našeho města. "Chtěl jsem tím vyjádřit svoji sounáležitost s městem, v němž celý život žiji", uvedl o tomto slavném přídomku Jan Dvořák. V roce 2004 mu byla udělena cena Jihomoravského kraje za přínos v oblasti přírodních věd.

údaje z www.slapanice.cz

Z rybníku Grunty se stalo přírodní koupaliště

Lukáš Satohie a Oldřich Donát se vypravili k rybníku Grunty až z Prahy. Slyšeli totiž, že v tomto rybníku v údolí mezi Ponětovicemi a Jiříkovicemi u Brna dobře berou ryby. „Myslel jsem si, že to bude klasický rybník, ale je to tu fakt pěkný,“ uvedl Lukáš Satohie.

Ještě před dvěma lety zde byla neudržovaná přírodní nádrž. Dnes vypadá rybník absolutně jinak. Jsou zde vybudovány chaty, pískoviště pro děti a udržovaná pláž. Od roku 2001 totiž přešly Grunty do soukromého vlastnictví.

Noví majitelé zbudovali pro lidi ideální místo, kde mohou zároveň zůstat ve volné přírodě a mít při tom servis jako na uzavřeném koupališti. „Rozhodně je to tu lepší než dřív. Ještě před pár lety tu bylo všechno zarostlé, tráva

„Břehy měly zůstat přírodní, bez záslahu kamene. Narušené břehy již nejsou pevné,“ dodal starosta Paulík.

Voda v rybníku Grunty byla vždy čistá, jen se o ni nikdo nestaral. „Grunty mají dvojí zdroj vody. Jednak je to tak zvaný ‚nebesák‘, který získává svoji vodu z deště, a jednak bere vodu ze Svatky,“ řekl za Povodí Moravy Jiří Pleva. Od Svatky, která je od Gruntů vzdálená pětadvacet kilometrů, vede k rybníku závlahová soustava. Podávací čerpadla tlačí vodu přímo do rybníka.

Noví majitelé koupili rybník především proto, aby z něj vybudovali centrum sportovního rybolovu. „Voda se musí udržovat hlavně pro ryby. Každý tři týdny ji ošetřujeme, měříme její kyselost, měříme kyslík. My to děláme pro

ryby a ta voda samozřejmě stoupá na kvalitě,“ vysvětlil spolujednatel rybníka Tomáš Kratochvíl proces údržby.

Peníze, které vlastníci získají za rybářské poplatky, mohou investovat do údržby. A rybník pak může fungovat jako neplacené koupaliště. Majitelé si na provozu rybníka nevydělávají, ale tato činnost pro ně není ani ztrátová.

Lidi se sem chodí koupat méně, a tak zatím ani nehrozí, že by vodu rybám znečistili nebo rybáře rušili. Pláž pro lidi je od úseků pro rybáře oddělená. Ve vodě ale žádné hranice nejsou. „Není tady žádné omezení, spíše záleží na toleranci lidí,“ řekl rybář Alois Pella.

text i foto: Magdalena Černá

Původním zdrojem zprávy je deník Rovnost. Článek uveřejněn se svolením autorky.

byla až bůhví kam... určitě je to tu čistší,“ líbil se nový stav návštěvnici Ivaně Andersové.

Jiní ale přírodním nádržím nevěří vůbec, i když jsou udržované. „Nerada se koupu v rybníku a ani bych se nekoupala na Gruntech. Radši chodím na koupaliště, kde vodu chlorují a mám jistotu, že je čistá,“ poznamenala Petra Štěpánková.

Zastupitelstvo obce Jiříkovice je s novou úpravou rybníka spokojené a nové majitele podporuje. „Rozsah prací nás sice zprvu zaskočil, ale soukromníci okolí rybníka udržují a nepovalují se tam již odpadky jako dřív,“ uvedl starosta Jiříkovic Josef Paulík. Obci Jiříkovice a odboru životního prostředí jen vadí, že majitelé při úpravách zasáhli do chráněného krajinného segmentu.

Šlapanicím chybí koupaliště

Letošní léto se obyvatelé Šlapanic musejí chodit koupat jinam. Tamní koupaliště je zavřené. „Koupaliště mi moc chybí. V horkých dnech se musíme jezdit koupat do Brna,“ zhodnotila situaci obyvatelka Šlapanic Lenka Linhartová. Koupaliště chybí celému městu. „Když fungovalo, tak se sem sjížděli lidé z okolí. Koupaliště tu mělo tradici,“ řekl šlapanický místostarosta Lubomír Konečný.

Současného vlastníka teď čeká dlouhá a těžká práce. Objekt je v dezolátním stavu. Majitel David Schenk plánuje vzít si na opravy půjčku. „Pokud bude všechno dobře fungovat, mohlo by být koupaliště zprovozněno za dva nebo tři roky,“ řekl Schenk.

Šlapanické koupaliště je zavřené od roku 2000. Poslední provozovatelé byli manželé Holešovští, kteří je měli pronajaté od roku 1997. Jejich výhodou bylo, že jsou zároveň majiteli brněnského

koupaliště Dobrák a s provozem mají zkušenosti. „O koupaliště jsme měli zá-

jem, ale Sokol je prodal někomu jinému. Za nás ještě všechno fungovalo, předávali jsme je v provozním stavu,“ uvedla Dana Holešovská.

Sokol koupaliště prodával především proto, že potřeboval peníze, které by mohl použít na provoz a údržbu dalších budov. „V prvním kole jsme je nabídli městu. Tehdejší vedení projevilo zájem, ale koupi stále odkládali. Po dvou letech jsme se rozhodli, že již dále čekat nebudeme a oslovili jsme jiné zájemce,“ vysvětlil situaci starosta Sokola Radek Jurníček.

Zastupitelé města mají na průběh prodeje jiný názor. „V roce 1994 město Sokolu nabídlo, aby se z koupaliště stala veřejně prospěšná společnost. Sokol tuto variantu ale odmítl,“ řekl místostarosta Lubomír Konečný.

V dalším kole projevili o koupaliště zájem dva soukromníci. Současným majitelem se stal David Schenk.

text i foto: Magdalena Černá

Původním zdrojem zprávy je deník Rovnost. Článek uveřejněn se svolením autorky.

Šlapanické koupaliště těsně po svém vybudování v roce 1938

*Na šlapanické plovárně
čas jak mraky letí,
snad se jí přec dočkají
děti našich dětí.*

*Na šlapanické plovárně
tam se budou mít,
do té doby nebude z nás
ale žádný žít*

Úryvek refrénu populární písně z programu Mikulášského večera Sportovního klubu Šlapanice 1932

Místo do kina se bude chodit na bowling

• Šlapanice

„Teď jezdím do Olympie do Brna. Ve Šlapanicích jsem do kina ale nikdy moc nechodila.“ Podobně jako Katka Mazálková je na tom i většina ostatních obyvatel Šlapanic. Od roku 2001 je tamní kino zavřené. Když začaly v Brně vznikat multiplexové kinosály, ztratili lidé zájem do maloměstského kina chodit. Poslednímu provozovateli Ivanu Mířkovi se při průměrné návštěvnosti dvou lidí nevracely ani náklady na provoz.

Budova kina je součástí místní Sokolovny a roku 2002 byla vrácena Tělocvičné jednotě Sokol Šlapanice. Letos v březnu jeho zastupitelstvo odsouhlasilo přestavbu budovy na bowlingový sál. V prostorách bývalého kina by měly vzniknout dvě nebo čtyři bowlingové dráhy, dvoje kuželky a kulečník. Mezi zamítnutými plány byly například tenisové kurty, squash, badmintonové

kurty nebo tělocvična. Podle starosty šlapanického Sokola Radka Jurníčka se bowling ve Šlapanicích uchytí lépe než ostatní varianty.

„Sice je tady poměrně malej počet obyvatel, ale dost lidí nechce jezdit daleko, ještě navíc autem. Je to pro ně lepší, než sedět někde v hospodě,“ komentoval situaci obyvatel Šlapanic, který si nepřál být jmenován, a dodal, „...a navíc ostatní zaběhlý sporty nejsou tak dobře finančně ohodnoceny, určitě to tam bude mít trošičku úroveň a bude to stát jiný peníze.“

Teď jde jen o získání peněz na rekonstrukci. Zastupitelé Sokola plánují hradit část z vlastních zdrojů, částečně požádat o dotace na ministerstvech, případně vytvořit sdružení s někým, kdo by se podílel na úhradě nákladů. „Pokud bychom dostali přidělené finanční příspěvky, o které jsme požádali,

příští rok, tak si dokážu představit, že bychom stavbu rozběhli v příštím roce a v tom dalším by to bylo v provozu. To znamená v roce 2007,“ uvedl Jurníček.

Sokolovna patří mezi historicky nejceněnější budovy ve Šlapanicích. Její rekonstrukce je rozsáhlým projektem. „Je potřeba opravit fasádu a celé to předělat. Takový potenciál ve Šlapanicích není, ta budova je jedinečná,“ ocenil Sokolovnu Jurníček. Celková rekonstrukce se všemi okolními opravami přijde asi na deset milionů korun.

text i foto: Magdalena Černá

Původním zdrojem zprávy je deník Rovnost. Článek uveřejněn se svolením autorky.

Inzerace

Čalounictví Marie Kolbábková
Bedřichovická 27 (nad kostelem) Šlapanice
Domácí i zahraniční závěsy

• prodej • návrhy a šití • garnýže a záclonové tyče • výběr z více než 1000 druhů •

Otevřeno

po 15–17

út 9–12; 15–17

čt 9–12; 15–17

pá 15–17

Telefon

544 228 268

776 220 386

Ag. GOOD BELL pro Vás opět otevírá
Kurzy angličtiny ve Šlapanicích

Kde: Gymnázium Šlapanice
Zahajujeme: 19.září

-malé skupinky, důraz na komunikaci
 -osvědčené výukové materiály
 -příjemná atmosféra

Zápis a info: 13.září v budově gymnázia
 17–19 hod. příp. dle domluvy
tel. 608 724 819, mail: danash@seznam.cz

JOŽŮV POHÁR 2005

V sobotu 23. 7. 2005 se uskutečnil 18. ročník nohejbalového turnaje „O Jožův pohár“. Turnaj byl zahájen netradičně výstřelem z děla pruského kanonýra a potom již svedlo 19 tříčlenných družstev tuhé boje na volejbalovém hřišti Sokola Šlapanice. Hrál se ve třech skupinách systémem každý s každým a dvě nejlepší družstva z každé skupiny postoupila do šestičlenného finále.

Vítězem turnaje se stalo družstvo Rudá křídla ve složení:

Karel Láznička ml.(Šlapanice), Jiří Daněk a René Poulík (oba z Jiřkovic) a odneslo si krásný pohár z dílny Pavla Nebla.

2. místo: Osmačtyřicátníci – Zdeněk Vorel (Šlapanice), Radek Šafránek a Petr Kříž (oba z Blažovic).

3. místo: Tenisté – Luboš Novák ml., Petr Kuda a Oto Unverdorben (všichni ze Šlapanic).

Nejlépeším hráčem turnaje byl vyhlášen Radek Šafránek z týmu Osmačtyřicátníků.

Díky sponzorům, kterými bylo město Šlapanice a firmy Komfort, Potrusil, Kili a Česká pojišťovna, byli všichni finalisté odměněni hodnotnými cenami. Dík patří také Sokolu Šlapanice, v jehož areálu se turnaj uskutečnil, a organizátorům, kteří se podíleli na

přípravě hřišť a zabezpečení bezproblémového průběhu turnaje. Akce byla velmi úspěšná. Večer byl zakončen koncertem skupin Lehká noha a Pozdní sběr u Sokolovny. Všichni účastníci se těší na další – 19. ročník Jožova poháru v roce 2006.
Jaroslav Havlíček

Inzerce

DOMOV

KOMERČNÍ SPOŘITELNÍ A ÚVĚRNÍ DRUŽSTVO

Quick
půjčka až
do domu.

Potřebujete rychle peníze? Zavolejte 608 577 434.

OKRESNÍ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA

Vážení podnikatelé, již v minulých číslech jste se měli možnost dočíst o akcích Okresní hospodářské komory Brno-venkov a o projektu Informačních míst pro podnikatele.

Pro Šlapanice je k dispozici informační místo přímo při OHK Brno-venkov, Dvořákova 14, Brno (tel. 542 211 379, imp-slapanice@ohkbv.cz).

Pracovnice řeší bezpočet nejrůznějších podnikatelských dotazů z mnoha oblastí podnikatelské sféry.

V září 2004 bylo otevřeno další pracoviště tohoto typu, tentokrát také pro region Pohořelicka. Konkrétně při Městském úřadě v Pohořelicích, Brněnská 2.

Vzhledem k chystanému otevření detašovaných pracovišť bude možné služby informačních míst využít také v regionech Rosicka a Ivančicka (jeden den v týdnu – pravděpodobně každé úterý).

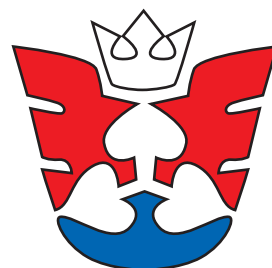
Co se týče kurzů a seminářů, v podzimních termínech 2004 proběhla školení týkající se obchodních dovedností. Setkala se s úspěchem, a proto budeme podobná školení připravovat i nadále.

Podrobnější informace získáte na níže uvedených tel. číslech.

Okresní hospodářská komora, Dvořákova 14, Brno – tel. 542 215 229 nebo InMP:

Tišnov – Radniční 3, tel. 549 439 853
Židlochovice – Nádražní 3,
tel. 547 231 252
Šlapanice – Dvořákova 14, Brno,
tel. 542 211 379

Na všechny akce jste srdečně zváni!

REKONDICE S ROSKOU BRNO-MĚSTO

Jarní rekondice Rosky Brno-město probíhala od 6. do 12. 6. v pěkném prostředí ranče v Tavíkovcích nedaleko města Znojma.

Program, který nám naši cvičitelé a hlavně vedoucí rekondice Jana připravili, byl velmi bohatý, jen počasí nám nepřívalo. Foukalo a bylo chladno pomalu jako v zimě, což nám některé akce programu značně znepríjemňovalo, ale náladu jsme si pokazit nedali.

A tak jsme jezdili na koních v rámci hipoterapie a vítali každý nový den rozcvíčkou na terase. Cvičení probíhalo po skupinách s našimi milými cvičitelkami Mílou a Majkou a považte, mělo různé podoby. Cvičila se jóga vleže, ale také rehabilitační cvičení v sedu na židlích a Míla přidala i výuku tai-chi, které nám pak předvedli ve společenské místnosti, a jejich umění nás okouzlo. Toto cvičení vypadá spíše jako pomalý tanec a cvičeno s patřičnou hudbou je velmi estetické, ale pro cvičící také velmi přínosné. Má harmonizační a energetické účinky, rovněž se při něm hodně cvičí rovnováha, se kterou tak všichni bojujeme.

Ve středu nás autobus zavezl do Znojma. Zde jsme se svezli vláčkem, který je zdejší atrakcí a proveze vás městem po historických památkách, a tak i méně mobilní kamarádi viděli kus světa. Naskytl se nám krásný pohled na město jak od řeky Dyje, tak zase na údolí, ale viděli jsme i většinu historických památek, kostel sv. Mikuláše, rotundu, zámek a i nejstarší domy, některé dokonce s dochovanou klenbou ze 13 stol.!

Bohužel opět zima a vítr nás donutily prohlídku města i jízdu vláčkem zkrátit, ale i tak to byl nezapomenutelný zážitek.

Také přednášky nemohly chybět. Ve večerní atmosféře jsme se zaujetím poslouchali o pohřebních rituálech starých Egypťanů a jejich názorech na posmrtný život, kterou měl člověk rekonstruovaný, náš milý kamarád, profesor filozofie Honza.

Míla nám přednášela o vlivu postavení Měsíce na naše tělo a jeho významu i pro cvičení a životospřávu. Kamila nás poučila o různých povahách a charakterových vlastnostech jednotlivých znamení zvěrokruhu a připravila pro nás kvíz: jak dobře znáš své kamarády? Podle charakterových vlastností jsme hádali, ve kterém znamení je kdo z nás narozen. Byli jsme až překvapeni, jak často jsme se trefili alespoň do příbuzného znamení.

V pátek nás přijela pobavit country skupina Metamorfóza z Bosonoh, kamarádi Jany. Mnozí jsme si pěkně zapívali a Petr se dokonce přidal se svojí kytarou a zaskočil i na basu, čehož využil vtipný basista skupiny k organizaci country tanců v rámci našich možností. Zábava byla skvělá a když ještě basák spustil Ó Mac Donald, v naprostě neodolatelném podání, těžko jsme se přemlouvali ke spánku. Ale každý večer, i ten nejhezčí, musí jednou skončit, a tak ještě něco klidnějšího pro dobrou noc a hajdy do postýlek.

O náš kolísavý krevní tlak a aplikací injekcí se starala naše zdravotnice Alka.

Abychom byli lépe informováni o různých zdravotnických pomůckách, uspořádala nám předváděcí akci firma Medicco, která se specializuje nejvíce na vozíky, a to jak mechanické, tak elektrické. Jejich technik nám předvedl téměř vše, co momentálně firma dodává, a všechny vozíky jsme si mohli též vyzkoušet. Mnohé zaujal elektrický skútr, jenž ovšem nebyl hrazen pojišťovnou, a tak byl pro mnohé z nás nad poměry. Nicméně přednáška byla velmi poučná a inspirativní.

V sobotu jsme měli sportovní den, ze kterého se nakonec stalo jen sportovní dopoledne, neboť k naší úlevě (teď mluvím možná jen za sebe) začalo odpoledne pršet. Zvládli jsme tedy jen 3 disciplíny, ale zase jsme si to vynahradili hrami poněkud klidnějšími a méně náročnými ve společenské místnosti. Abychom odjížděli patřičně zaktivovaní, přijela naše oblíbená masérka Ája a promasírovala nám naše bolavá záda pokřivená od různých hůlek a špatné chůze.

V neděli proběhlo velké balení a po obědě jsme vyrazili zpět k rodinám domů. Sluníčko už opět pěkně hrálo, a tak jsme jen Rosce venkov, která nastupovala po nás, popřáli příjemnou rekondici a aby jí to počasí vydrželo.

Nakládání, cesta i vykládání zavazadel i pasažérů z autobusu proběhly v pořádku, a tak už se jen můžeme těšit, že se po prázdninách opět sejdeme na cvičení, v klubu nebo na další rekondici. Ať je také tak vydařená, jako tato!

Za Rosku Brno-město zapsala Jarka Tomášková

LÉTO 2005: PRŮBĚH POČASÍ A STAV KLIMATU

„Letos to léto nestojí za nic! Chladno, zamračeno, pořád prší...“, slyšával jsem letos často. Ale o čtrnáct dní později – „To je strašné vedro, to se nedá vydržet... Dnes jsem měl v okně na teploměru 44 °C!“. A já hned trpělivě vysvětluji, že teploměr osvětlený sluncem neukazuje teplotu vzduchu, ale teplotu samotného teploměru... Tak taková byla letošní 1. polovina léta. Studených a deštivých dní bylo vskutku bohatě, horkých dní sice méně, ale stály za to.

Letošní červen byl teplotně normální, ale nikoliv srážkově. Až na malé oblasti s výskytem vydatnějších bouřek panovalo na území ČR sucho – spadlo 30–70 % srážek (nejméně v západních Čechách a na severní Moravě). K oněm deštivějším oblastem patřily kupodivu i lokality na jižní Moravě, včetně Brněnska. Např. u nás ve Šlapanicích spadlo za červen 71,6 mm, což je 104 % normálu.

Noční bouřka 14. 8. 2004

Pozoruhodným jevem byl lokální liják 12. června večer (12,0 mm), který zasáhl pouze Šlapanice a severní okolí (Kobylnice – ani kapka). Byl to jediný déšť nad republikou (!); předpověď počasí na noc zněla „zcela beze srážek.“

Přesný opak nastal ve dnech 15. a 16. 6, kdy se nad Moravou vlnila studená fronta. Navzdory horkému a velmi dusnému počasí nespada u nás za celou dobu ani kapka. Obrovské množství vodní páry se však muselo někde vypřeset – a tak v Kuřimi měli krupobití a povodeň.

Naopak nejvíce přispěly do úhrnu srážek 2 prudké večerní bouřky, které se přehnaly přes Brněnsko 25. června (ve Šlapanicích 26,7 mm, v Kobylnicích

37,2 mm). Podobně silné bouřky se ten den vyskytly pouze v Krušných a Orlických horách.

Začátkem července se dostavila hlavní „medardovská vlna.“ Extrémně deštivá byla I. dekáda: 72,0 mm (v Čechách druhý, přechodně i 3. stupeň povodňové aktivity). Po trvalých deštích byla krajina kolem Brna silně nasycena vláhou, a tak jsme se 14. července dočkali jevu, který ve zdejší lokalitě již prakticky neznáme. Přímo nad Šlapanicemi se vyvinula silná bouřka z tepla. S údery blesků se spustil prudký liják, který přešel dokonce v krupobití. Srážky: Slatina – ani kapka (!), Šlapanice 27,6 mm, Kobylnice 19,1 mm, Jířkovice 35 mm, Slavkov: hodinová průtrž mračen, krupobití, lokální zatopení.

Ve III. červencové dekádě deště skončily; přehánky a bouřky se znovu začaly Šlapanicím vyhýbat (jako tradičně). V závěru měsíce nastala tropická vedra (v Klementinu 2 nové rekordy, v Plzni 38 °C), ale vzápětí (začátkem srpna) klesly teploty hluboko pod normál. Velmi nízké ranní teploty (pod 5 °C) útočily pro změnu na nejnižší rekordy. Ve Vysokých Tatrách napadlo 25 cm sněhu.

I během června a července zůstávala nad stř. Evropou ztenčená ozónová vrstva. Nad ČR byly koncem června naměřeny nejvyšší hodnoty škodlivého UV záření v historii měření na našem území.

Ještě bych se zastavil u tématu jménem globální oteplování. V dnešní době je to pojem takřka zprofanovaný, dokonce se stává předmětem vtípů. Nicméně situace je vážná. Nové poznatky se však běžná veřejnost často nedozví.

Jeden příklad za všechny: začátkem června oběhla (vědecký) svět šokující zpráva: Golfský proud se zasta-

Hrozivé hrady před bouřkou 26. 5. 2003

vuje! V porovnání se situací v r. 2000 teče dnes Golfský proud čtvrtinovou intenzitou a dále slabne. Byl to předpovídaný důsledek globálního oteplování (včetně zrychlujícího se tání Grónského ledovce), avšak ještě loňské odhady prorokovaly zánik Golfského proudu až na r. 2035. Takto se účinky začnou naplno projevat již do 5–10 let.

Důsledky tohoto vývoje jsou plně paradoxu: Nadprůměrné teploty v severním ledovém oceánu zůstanou a ledovce budou tát dál, ale v sz. Evropě se začne výrazně ochlazovat a vegetační období se zde neúnosně zkrátí. Naopak jih Evropy (a zbytek světa) bude zápasit se stále vyššími teplotami a mnohde i se suchem (jako nyní v Portugalsku, Španělsku a jv. Anglii). U nás ve střední Evropě se budou srážet ještě teplejší vzduchové hmoty s ještě chladnějšími.

Země G8 se na posledním zasedání shodly na okamžité akci proti klimatickým změnám. Ptám se: není už trochu pozdě? *text a foto: Pavel Bílek*

Měsíc	Červen				Červenec			
	I.	II.	III.	m.	I.	II.	III.	m.
Dekáda/celý měsíc								
Teplota – min. (°C)	6,0	8,1	9,6	6,0	8,4	11,5	9,4	8,4
Teplota – min. v 5 cm	5,3	7,4	9,2	5,3	7,2	10,8	8,0	7,2
Teplota – max.	26,5	28,4	31,3	31,3	28,2	30,5	35,5	35,5
Teplota – průměr	14,6	19,1	20,5	18,1	17,0	21,1	21,7	19,9
Dlouhodobý průměr	17,2				18,8			
Letní dny (>25 °C)	2	7	7	16	3	5	4	12
Tropické dny (>30 °C)	0	0	1	1	0	3	4	7
Tropické noci (>20 °C)	-	-	0	0	-	0	2	2
Dny se srážkami	3	2	4	9	8	4	6	18
Úhrn srážek (mm)	14,9	18,3	38,4	71,6	72,0!	48,5	7,3	127,8
Dlouhodobý průměr	69,0				78,0			
Bouřky místní/vzdál.	0/2	1/1	1/1	2/4	0/1	6/3	1/4	7/11
Počet slunečných dní	3	8	5	16	1	7	5	13
Převládající proudění	sz.	j.	jz-sz.	jz-sz.	z.	sv.	z.	z.

NEKROPOLE ŽURÁNĚ

Pokračování z předminulého čísla

Monumentální mauzoleum na žuráňské nekropoli se tak, jak mýjela staletí, postupně proměnilo v hromadu sutin, které lidé z okolí využívali ke stavebním účelům. Sláva nekropole dávno pohasla, zapomenuta lidmi i samotným časem. Avšak po mnoha staletích klidu se toto město mrtvých stane svědkem do té doby největšího vojenského střetnutí v dějinách. Střetnutí, které navždy změnilo tvář Evropy.

Roku 1803 začala válka mezi Anglií a Francií. V červnu toho roku vrchní velitel francouzské Velké armády a zároveň první konzul Francie, Napoleon Bonaparte, zahájil přípravy k vojenské invazi do Anglie. Anglie byla tou dobou politickým a mocenským protivráncem Francie disponující velkými ozbrojenými silami na moři i na souši. Ale i Francie měla velmi silnou armádu, a tak Anglie chtěla předejít ničivé válce na svém území a snažila se přenést válku na evropské území. Proto se snažila vytvořit novou, již třetí protifrancouzskou koalici. To se jí podařilo až roku 1805, kdy se k tažení proti Francii po boku Anglie přidalo Rusko, Rakousko, Švédsko a Neapolské království. Mezitím, roku 1804, římsko-německý císař František II. ustanovil v rakouských zemích císařství, a přijal tak titul dědičného císaře rakouského. O necelé čtyři měsíce později se první konzul Napoleon Bonaparte sám nechává korunovat dědičným císařem Francie.

Vstupem rakouských vojsk do Bavorska pod velením generála Macka (8. září 1805) začala třetí koaliční válka Francie, Španělska, Württemberska, Bavorska a Bádenska proti vojsku třetí protifrancouzské koalice. Rakouský generál Karel svobodný pán Mack von Lieberich dorazil a opevnil se v bavorském městě Ulm, kde vyčkával příchodu ruských spojeneckých vojsk. Zde je však brzy obklíčen a 20. října, po pouhých pěti dnech obléhání města kapituluje. O den později je Napoleon poražen v námořní bitvě u mysu Trafalgar, a přichází tak o většinu francouzsko-španělské flotily, a tím i o možnost ovládnout světová moře.

Po obsazení Ulmu dobyla francouzská Velká armáda Mnichov, čímž si otevřela cestu na Vídeň. Ta se vzdává Napoleonovi bez boje 13. listopadu 1805. Ruské spojenecké vojsko (Podolská armáda), které mělo posílit rakouskou armádu v Ulmu, pod vedením Michaila Illarionoviče Goleniščeva-Kutuzova se

úspěšně střetává s francouzskou Velkou armádou 11. listopadu u Dürensteinu, a zpomaluje tak její postup. Stejněho úspěchu dosahuje Kutuzov také 16. listopadu u Schöngrabernu. Podolská armáda je však vysílena, a tak ustupuje na Moravu k Brnu a pak dále k Olomouci. Tam se spolu s ní stáhly i zbytky rakouských vojsk, které se zachránily od Vídně. Mezi Brnem a Vyškovem je Podolská armáda posílena asi 30 tisíci muži z Volyňské armády, které tehdy velel generál pěchoty Fjodor Fjodorovič von Buxhöwden. Brno je obsazeno 18. listopadu a o den později sem přijíždí Napoleon doprovázen svou gardou. Bonaparte tak dokázal během dvou měsíců obsadit velkou část Německa, Rakouska, jižní Čechy a jižní Moravu. U Olomouce se v té době soustředila 90tisícová rusko-rakouská armáda, v níž Rakušané tvořili jen menšinu, přibližně 16 tisíc vojáků. Byli tu i oba císařové – rakouský František I., který byl donucen opustit Vídeň, a ruský Alexandr I. Na nejbližší válečné poradě 24. listopadu bylo rozhodnuto nastoupit pochod z Olomouce zpět k Brnu a svést zde rozhodnou bitvu s protivníkem. Mylně se však předpokládalo, že Napoleon má v Brně 50 tisíc vojáků a že před přesilou spojenců jistě ustoupí. Ten však na nic nečekal a povolal k Brnu I. sbor maršála Bernadotta a III. sbor maršála Davouta. Posily dorazily k Brnu během několika málo dnů, čímž síly obou válčících stran nebyly zdaleka tak nevyrovnané, jak soudili spojenci. V pondělí 2. prosince 1805 došlo v krajině mezi Brnem a Slavkovem ke krvavému vyvrcholení třetí koaliční války. Napoleon zde přichystal past, do které celá rusko-rakouská armáda vběhla.

Roku 1927 navštívil slavkovské bojiště francouzský maršál Louis Franchet d'Espéry. Tento maršál přijel do Československa 26. listopadu v doprovodu podplukovníka Daye, majora Monetta a majora Limesse. Zde se setkal s početnou honorací, mimo jiné tu zde byl francouzský generál Faucher, generál Vojtechovský a francouzský konzul v Brně Sempé. Na konci prohlídky bývalého bojiště se všichni shromáždili na kopci Žurán, kde bývalo Napoleonovo velitelské stanoviště v první fázi bitvy. A zde také maršál d'Espéry vyslovil přání postavit zde pomník připomínající onu dávnou bitvu. Maršálovo přání se splnilo 5. července 1930, kdy byl na Žuráni odhalen památ-

ník z leštěné žuly. Této velké slavnosti se zúčastnilo početné publikum místních obyvatel, dále pak zástupci vlád a armád Francie a Československa, dělostřelecké a jezdecké pluky, dvě eskadry vojenských letadel a starostové okolních měst a obcí. Autorem pomníku je pražský inženýr architekt Vojtěch Kerhart. Přední strana pomníku je zdobena odlitkem písmene N s císařskou korunou, lemované vavřínovým věncem se stuhou, což byl symbol Napoleonova císařství. Celou horní plochu žulového kvádru zdobí masivní bronzová deska. V reliéfu zobrazuje mapu bojiště s rozmístěním armád v 7 hodin ráno v den bitvy. Oba odlitky zhotovil pražský umělecký slévač Karel Barták. Samotné N i odlitek mapy bojiště byly několikrát odcizeny a dnes zde můžeme vidět jen kopie.

V listopadu roku 1966 navštívil Jiříkovic, obec pod Žurání, Belgičan ve stejnokroji granátníka Napoleonovy gardy, jehož předek tu v roce 1805 bojoval. Norbert Brassinne, jak se onen Belgičan jmenoval, večer 1. prosince 1966 zahájil na Žurání v nepočetném publiku vzpomínkové dny na počest obětí bitvy tří císařů. Tyto slavnosti, dnes známé jako Jiříkovické ohně, mají být nejen připomínkou vypálení obce Jiříkovic v předvečer bitvy, ale i připomínkou nesmyslnosti války, která přinesla tomuto kraji nesmírné materiální i lidské ztráty. Dalším zvykem, navazujícím na Brassinovu tradici vzpomínkových akcí, pořádaným od roku 1989 je rekonstrukce samotné bitvy, které se účastní řada českých i zahraničních historických vojenských klubů.

V bitvě u Slavkova bojovalo asi 175 tisíc vojáků a během krátkého zimního dne jich zde okolo 20 tisíc padlo. Jedná se však o hrubý odhad padlých a nezvěstných, neboť stovky a tisíce raněných umíraly bez péče a pomoci i v dalších dnech. Civilní ztráty musely být také značné. Kromě mrtvých ve vypálených vesnicích jich mnoho zemřelo na tyfovou nákazu, která se rozšířila krátce po bitvě a zachvátila celé okolí i Brno.

Za Velkou armádou zůstávala zpusťšená a vypálená Evropa, potoky krve a slz. To vše ve jménu nenasytného císařství, které nastoupilo cestu ke světovládě. A Slavkov stál na začátku této cesty. Na jejím konci bylo Waterloo.

Petr Janoch

(Pokračování příště – bitva, pozn. red.)

Použitá literatura:

Ustohal, Vladimír: *Napoleonská návrší, Brno 1995, kolektiv autorů: Napoleonské války a české země, Praha 2001, Plánek bojiště: Uhlíř, Dušan: Slunce nad Slavkovem*

Misionář P. Josef Zeman

V minulém roce vyšla dosud poslední šlapanická pohlednice s podtextem slavní rodáci. Vydána byla nákladem pí R. Vitámvásově z Ponětovic, která již před několika lety nechala vytisknout dvě pohlednice našeho města. Zpět ale k slavným rodákům. Kromě pohledů na náměstí a výjevů z loňských slavností je zde (???) portrét Aloise Kalvody a jeho rodinná hrobka na místním hřbitově. Akademického malíře, krajináře, mistra Aloise Kalvodu není třeba představovat, protože velká většina čtenářů jistě ví, že je naším nejznámějším rodákem. Zato druhý snímek, P. Josefa Zemana, může pro mnohé zůstat záhadou. Není divu, vždyť tomu napovídají hned tři důvody. Za prvé, odešel z rodných Šlapanic před více jak 80 lety, v roce 1921. Za druhé, zemřel před více jak 50 lety, v roce 1952. A za třetí, jeho jméno bylo během minulého režimu tabuizováno.

Pojďme se tedy alespoň v krátkosti poohlédnout za životní poutí misionáře v Číně, P. Josefa Zemana, který odešel z rodné obce šířit křesťanství do daleké východní země. Narodil se ve Šlapanicích 8. srpna 1898 jako poslední ze šesti sourozenců. Jeho rodiče Jan a Marie byli rolníci a žili na Brněnské ulici čp. 233/19. Otec po několik roků zastával funkci

starosty obce. Josef vychodil obecnou i měšťanskou školu ve Šlapanicích a odešel do semináře v Kroměříži. Během jeho studia mu umírají v roce 1914 oba rodiče. Jako gymnazista je odveden na bojiště I. světové války a v roce 1918 vstupuje na bohosloví v Olomouci. Po absolvování prvního ročníku odjíždí do Paříže, kde se připravuje pro misionářskou práci v klášteře Lazaristů. Studia dokončil v Číně, kde byl v Kastingu 24. února vysvěcen na kněze. Na přelomu let 1936–37 přijel po těžké nemoci do vlasti a mimo jiné pobýval i v rodných Šlapanicích. Za svého působení v Číně posílal do domoviny spousty dopisů ať už rodině, přátelům, nebo do redakcí novin a časopisů. Namátkou jmenujme: Pražský večerník, Šlapanický zpravodaj, Květy mládí, Lid, Selka, Neděle, Lidové listy, Život a další. Za jeho života vyšly z těchto dopisů dvě knihy: Hlas z Číny 1932 a Deset let za čínskou zdí 1937. V roce 1938 odjíždí znovu přes Francii do Číny. Po deseti letech vzpomíná v dopise „...v duchu budu s vámi ve Šlapanicích, milí rodáci, ve šlapanickém krásném kostele a při stolování v parku...a pošlete mi fotografii se jmény, sotva bych koho poznal.“ Snad poslední jeho dopis přišel v roce 1950. Od

roku 1949 se ujímají moci v Číně komunisté a začíná pronásledování, vraždění a v lepším případě vyhošťování misionářů.

Poblíž hlavního kříže na šlapanickém hřbitově se nachází symbolický hrob P. Josefa Zemana. Zemřel 27. srpna 1952 ve věku 54 let v nemocnici v Hongkongu a pohřben je údajně v Šanghaji. Jeho smrt uspišila trýzeň těžkých prací v táboře vězňů. V roce 2002 vyšla k 50. výročí jeho úmrtí kniha Čínské elogium, která je duchovním portrétem tohoto šířitele víry v zemi vycházejícího slunce.

Josef Kopecký

Misionář Josef Zeman

Beseda v příkopu

Potomci přímí i nepřímí nejméně dvou těchto žen žijí ve Šlapanicích. Žijí zde i ti, kteří znali všechny čtyři.

Idylický obrázek z přelomu 50.–60. let dvacátého století. Besedující panímámy sedí v příkopu na pokraji silnice v sousedních Kobylnicích. To dnes zní dost hloupě, ale bodejť by neseďely, je letní dopoledne, obvykle neděle, ticho, čistý vzduch, jedno auto za půl dne... Kdyby se dnes tyto staré ženy vrátily na svět, tak by na tomtež místě vydržely sotva minutu (pokud by se jim podařilo bezpečně přejít vozovku). Nevím, jestli by schvalovaly dnešní životní styl.

Zleva: p. Fialová, p. Fojtlová, p. Poláčková, p. Slámová

Idylické časy jsou pryč, žije se ve spěchu, nezdravě, statisíce lidí jezdí auty – a za to všechno platíme velmi krutou daň. Jakou, to ví každý.

Kaštanová alej u hřbitova přetrvává už desítky let téměř beze změn. Nebýt starého chodníku a části stodoly, připomínal by snímek současnost. Je však z r. 1977. Jiné zelené plochy procházejí

změnami, jak v dobrém, tak v horším slova smyslu. Obecně lze říci, že zeleně nebude ve městech nikdy dost. Mělo by platit, že jak přibývá znečišťujících zdrojů, tak by mělo přibývat i stromů, aby alespoň z části zamezovaly zhoršování životních podmínek. Záměr osadit Říčku ve středu města stromořadím se přímo nabízel. K tomu však má dojít až po dokončení kanalizace. Rovněž na starém sídlišti jsme se s výsadbou pohnují vpřed.

4. Obezita.

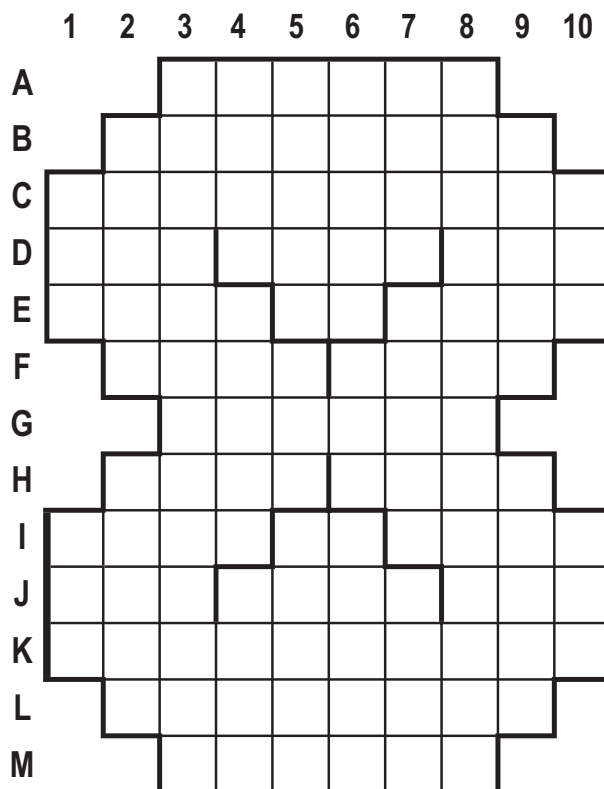
Nejčastější příčinou vzniku obezity rovnováhy ... mezi příjmem a výdejem energie. Vyrovnaná strava s nízkým obsahem tuku a vysokým obsahem vláknin kterou ... pro snížení cholesterolu v krvi, je také nejlepší cestou k hubnutí.

Vodorovně:

A. Kryt motoru. B. Postava Vančurova díla (Kubula) . C. 1. Tajenka. D. Pobízející citosl., struma, opak pod. E. Novozélandský nelétavý pták, citosl. podivu, americká žába. F. Druh bavlny, domácí chuva. G. Devítičlenné sbory. H. Střešní odpad, dívka nesoucí kladí. I. Sportovní prostor, zkr. komunistické internacionály, tažné zvíře. J. Mluv. předložka, kruh, přádná rostlina. K. 2. Tajenka. L. Nastrčiti, M. Provokující žena.

Svisle:

1. Kterak, met. 2. Druh koberce, chemický prvek. 3. Zakoupené dusíkaté hnojivo. 4. Historické slovenské území, pravoslavný obraz, slovenský spisovatel. 5. Ruské národní jídlo, ukaz. zájmeno, představitel detektivního seriálu (inspektor) 6. Výrobce brýlí, český herec, představa. 7. Obta-hovací baryviva, nato, opotřebit jízdou. 8. hazardní hra patřící Aleně. 9. Černomořský přístav, druh pryskyřice. 10. Pohoří na Krétě, ani ne.

Pomůcka : Elemi, Krno.

L. Obdržálek

1. 9. 2005 ... konečně

Fotogalerie

Meruňka v „Kolíbce“ „vylepšená“ ostnatým drátem

Jako doma se v „Kolíbce“ chovají někteří lidé

Místo ohniště je v „Kolíbce“ veřejná spalovna?

„Odložené“ sochy a sloupy na Ponětovské

V některých garážích mezi Ponětovskou a Dlouhou parkuje nepořádek

Garáže po úklidu ve firmě?

www.slapanice.cz

Šlapanický zpravodaj

73. Šlapanické slavnosti

PODĚKOVÁNÍ:

Pořadatelé Šlapanických slavností 2005 – Hasičský sbor Šlapanice a Město Šlapanice - děkují všem, kteří se podíleli na jejich přípravě a konání a přispěli finančně, věcně či jinak přiložili ruku k dílu. Jejich seznam je poměrně dlouhý a doufáme, že jsme na nikoho nezapomněli. Děkujeme tedy především těmto:

Arktida spol. s r. o. – mražené výrobky
 A.S.A – nakládání s odpady
 autodoprava Miroslav Daňhel
 autodoprava MTB trans
 Avon - kosmetika
 Centa s. r. o. - tiskárna
 Semir s. r. o. – prodej a servis jízdních kol
 Fredo - cukrárna
 Haribo CZ, s. r. o. - cukrovinky
 Herlango – oční optika
 Impromat CZ, s. r. o. – kopírovací technika

Knihy – papír Alois Hlásenský
 Letiště Brno, a. s.
 OVV ČSSD Brno-venkov
 Petr Koplík – pálenice
 rádia Hey a Petrov – mediální partneři
 restaurace Na Brněnské, Šlapanice
 restaurace U Montiho, Ponětovice
 restaurace Trio, Šlapanice
 Sateso, s. r. o.
 Starobrno, a. s. - pivovar
 Stavební firma Alois Kincl
 zahradnictví Alois Musil
 rodiny Kubešova, Vašíčkova, Šišťíkova, Kočí
 Petr Brunclík, Vlastimil Formánek, Karel Popelka, Jan Migdau
 a velké spoustě dalších „bezejmenných“ jednotlivců

foto: Ladislav Kubeša, Michal Velan, Jiří Šebela

ŠLAPANICKÉ SLAVNOSTI 2005 POHLEDEM POŘADATELŮ

Vážení čtenáři zpravodaje, byl jsem požádán, abych napsal něco o Šlapanických slavnostech z pohledu jejich pořadatele. Myslím, že na toto téma bylo za uplynulé roky již napsáno mnohé a nerad bych se opakoval. Nebudu líčit dlouhý scénář náročných příprav takové akce, protože je v podstatě každý rok podobný. Pokusím se o souhrn svých dojmů a postřehů.

Přestože se některé ročníky Šlapanických slavností nekonal, rozhodli jsme se před několika lety číslat je od roku 1932, kdy se konaly poprvé – i když nám to někteří vyčítají. Také mnozí označují jejich současnou podobu za paskvil. Mají svým způsobem pravdu, ale jinak vypadaly slavnosti před 15, 30 i 50 lety a jejich podoba byla ovlivněna dobou i pořadatelem. Stejně tak budou asi jiné za 20 let (pokud ještě budou). Nejdůležitější myslím je, ve vši účtě k tradici, že se staly tradičním a stále populárnějším svátkem města, odehrávajícím se zejména ve znamení často opomíjeného folkloru. Letos jsme tedy ve dnech 12.–14. 8. pořádali 73. Šlapanické slavnosti.

I když jsem jako odpovědná osoba pod celým projektem letošních slavností podepsán, tak bez kolektivu pracovitých a obětavých lidí by se vůbec neudály. Nejbližšími spolupracovníky, kteří odvedli obrovský kus organizační práce a byli spolehlivými články celého dění, byli David Kubeša a Jiří Šebela, na které jsem se mohl obrátit s téměř jakýmkoli úkolem či přáním, a práce byla odvedena prakticky bezchybně. Celý organizační tým čítal samozřejmě více lidí a svým nemalým dílem přispěla někdy sice poněkud nezvladatelná, ale stmelená parta stárků, která bez odmlouvání (nebo alespoň ne tak hlasitě, abych ho slyšel) vždy odvedla potřebnou práci. Samozřejmě se akce neobešla bez problémů a pochybení z naší strany. Mnohých jsem si vědom a věřte, mrzí mě – zvláště pokud se někoho dotkly. Nerozebírejte nedostatky jen mezi kamarády, sousedy, v hospodě či jinde. Přijďte nám své postřehy sdělit, rádi se o tom pobavíme a pokusíme se příště vše napravit. Pokud však byli návštěvníci všech akcí spokojeni, je to jen dobře a těší nás to.

Celá akce je organizačně celkem náročná a nikdo z pořadatelů není nijak finančně či hmotně odměněn (kromě nějakého toho piva) a nenárokuje soukromé náklady. Všichni počítáme s tím, že nás to bude stát vlastní čas, pohonné hmoty a další náklady (o telefonních účtech ani nemluvě). Přesto do toho jdeme stále dokoła, každý rok. Asi nás to prostě baví a jsme rádi, když se přidávají další a pomáhají a hlavně když jsou návštěvníci spokojeni.

Letos se po mnoha letech sešla dobrá parta rodáků – padesátníků – stárků, kteří pomáhali nejen s organizací, ale aktivně se zapojili do celého programu. Chtěl bych jim tímto poděkovat za spolupráci i účast a vyjádřit přání, aby se každý rok našli takoví. Stárci ročníku 1955 byli prostě skvělí!

Potěšilo nás, že se po několikaleté přestávce konala nedělní ranní mše v parku a mohli se zúčastnit i stárci. Myslím, že je to pro zdejší farnost záruka vysoké návštěvnosti překračující kapacitu kostela a snad i příjemná změna. Sám pan farář vyjádřil svoji spokojenost, což mě osobně nesmírně potěšilo, a věřím, že u tohoto místa konání již zůstane.

Většina akcí se odehrála v čerstvě a zatím částečně zrekonstruovaném městském parku, který už dávno takovou omlazovací kúru potřeboval. Mnohé se dodělávalo ještě v pátek před stavěním máje. Naštěstí se stihlo, i přes nedůvěru většiny občanů, vše potřebné k pořádání slavností. Ona nedůvěra se možná projevila na nízké návštěvnosti pátečního „Táboráku pod májou“. Věřím, že příští rok bude park plnohodnotně připraven hostit pořádání kulturních a společenských akcí a již vybudované se nestane během několika týdnů terčem vandalů.

Dovolte mi zmínit novinky v programu, které byly letos připraveny, a které bychom rádi rozvinuli v tradici. Namísto dřívějších zábav a diskoték v páteční předvečer slavností jsme letos uspořádali „Táborák pod májou“ zamýšlený jako poklidné pose-

zení u ohně s muzikou v odpovídajícím stylu. Druhou novinkou bylo sobotní odpoledne pro děti se soutěžemi a mnoha atrakcemi, které jsme zařadili do doby, kdy by park zbytečně zel prázdnotou; náplň tohoto druhu na slavnostech chyběla. Třetí novinkou bylo nedělní dopolední překvapení na Masarykově nám., kde se u kašny shromáždilo několik automobilových veteránů a k jejich prohlídce hrál stylový dixieland. Návštěvnost byla vysoká a akce velice příjemná a pohodová. Poslední inovací je nedělní odpoledne. Každý rok k nám jako host zavítal některý tuzemský folklorní soubor, aby předvedl své umění. V počátcích navazování partnerství Šlapanic s belgickým městem Braine l'Alleud vznikla myšlenka návštěv zahraničních souborů na Šlapanických slavnostech. Letos měl tuto tradici otvírání se světu zahájit soubor z Mexika, který se ale nemohl dostavit. Teprve 5 hodin před začátkem programu se podařilo zajistit soubor Sir Simcheve (přepsáno z azbuky) z Jarkutska (bývalá sovětská svazová republika), který předvedl své, pro nás exotické, vystoupení a sklídl aplaus zaplněného parku. Na rok 2006 je již předběžně dohodnuta účast souboru právě z belgického Brain.

Když se nám podařilo v neděli před 22. hodinou uklidit park, spustil se hustý déšť, který nám dal jasně najevo, že čas a počasí určené pro Šlapanické slavnosti 2005 doslova vypršel. Třešničkou na pomyslném dortu únavy a završení víkendového maratónu byl strom spadlý vlivem větru na silnici a chodník na ulici Jiříkovské. Ten jsme, už zase jako hasiči, vyjeli ve 23.00 likvidovat. Takže namísto plánované oslavy závěru slavností jsem se hluboko po půlnoci svalil do postele a usnul velmi tvrdým spánkem s vědomím, že skončilo organizování a ráno začne úřadování a zbývající úklid.

Návštěvnost slavností byla, kromě zmíněného pátku, mírně nad naše očekávání a mile nás překvapila. Finanční výsledek není ještě v době uzávěrky známý. Avšak víme, že Šlapanické slavnosti nejsou, a při vysokých nárocích ani snad nemohou být, akcí ziskovou. Přestože jsem po jejich skončení trpěl mírnou nervozitou a rozpaky z výsledku, nezaznamenal jsem do dnešního dne výraznější negativní ohlas ani na program, ani na rekonstrukci parku, což mě trochu naplňuje pocitem, že to snad nebylo tak špatné. Troufám si tak celý průběh z vnějšího pohledu označit za poměrně poklidný a pohodový, bez výrazně rušivých momentů. Z pohledu pořadatele jsem rád, že je ten hektický víkend za námi. Letos jsem dokonce stihl navštívit i pěknou výstavu zahrádkářů ve velice příjemně provoněné orlovně.

Během akce vznikla spousta foto i videodokumentace a výběr najdete nejen v příloze tohoto čísla, ale jistě i na infokanále a internetových stránkách města. Také je letos možnost si na informacích v budově MěÚ zakoupit za symbolickou cenu CD s výběrem fotografií z celé události.

Musím poznamenat, že po celá léta, kdy jsem byl u pořádání Šlapanických slavností, jsem ještě nezažil takovou silnou podporu města. Mám na mysli zejména nefinanční stránku pomoci a přístup celého vedení města. Toto prohlašuji jako mnohaletý pořadatel slavností a nikoli jako zastupitel města náležející k „vládnoucí koalici“. Malá perlička: Kde jinde se např. starosta města se svojí manželkou obléknou na téměř celý víkend do kroje a účastní se aktivně zábavy? Navíc Střechovští při sobotní zábavě pomáhali s prodejem lístků do tomboly. A byli jedni z nejúspěšnějších! Inu... je to o přístupu.

Závěrem bych rád poděkoval svým jménem všem, kteří se podíleli jakkoli na pořádání Šlapanických slavností 2005. Zejména stárkům, sponzorům, členům hasičského sboru, „padesátníkům“, představitelům i zaměstnancům města a spoustě dalších jednotlivců. Konkrétní seznam by byl příliš dlouhý a alespoň jeho část najdete pod článkem. Děkuji jménem organizátorů za pomoc a podporu a věřím, že na dalších Šlapanických slavnostech se opět sejde taková sehraná a příjemná parta jako letos a výsledek bude ještě lepší.

Michal Velan

